

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА**  
**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ**  
**ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**  
**Посл. бр. К.В. 02/2006**

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА**

**Са главног претреса од 04.03.2008. године**

**КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:**

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**
- **Браниоци оптужених: адв. Мирјана Несторовић, адв. Ненад Војновић, адв. Вељко Ђурђић, адв. Владица Васиљковић, Милан Бирман, адв. Фолић.**

**Нису приступили:**

- **Адвокати: Горан Петронијевић, Игор Исаиловић, Татомир Лековић и Палибрк Драган.**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** За Татомира Лековића, Ви се јављате, јел' тако? Ви сте сагласни јел' тако Нишавићу? Јесте.

**На данашњем главном претресу опт. Нишавић Милорада уз његову сагласност браниће адв. Мирјана Несторовић.**

**АДВ. МИЛАН БИРМАН:** Ја ћу мењати колегу Палибрк.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Слажете се са тиме Папићу?

**На данашњем главном претресу уместо адв. Палибрк Драгана, уз сагласност опт. Папић Рамиза, као бранилац јавља се адв. Милан Бирман.**

**АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ:** Ја ћу морати негде око 11 сати да напустим суђење, мењаће ме колега Милан Бирман, имам јавну седницу у Врховном суду у пола 12, чим завршим враћам се назад.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Добро, констатоваћемо у то време када буде дошло.

Сведоци Милојевић Ненад и Милорад Обрадовић да ли су ту само нека приступе, молим вас позовите их.

Ко је Милојевић? Ви сте Милојевић Ненад? Ви сте Милорад Обрадовић? Господине Обрадовићу, сачекајте у просторији за сведоке, а Ви господине Милојевићу останите у судници.

**Присутни су и сведоци Милојевић Ненад и Обрадовић Милорад.**

**Суд доноси**

## **РЕШЕЊЕ**

**Да се главни претрес одржи.**

### **НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА**

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Милојевић Ненад.**

#### **Сведок НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу, хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ненад Милојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године, од оца?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Од оца Саве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Рођен 20.01.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У Плочнику, општина Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ниш, Насеље 9. мај, Улица копаоничка бр. 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

**Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у претходном поступку 27. јануара 2006. године. Да ли у свему остајете код овог исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте овде позвани, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, Ви сте марта 1999. године, јел' тако, били рањени приликом НАТО бомбардовања. Испричајте нам у то време марта 1999. године на којим пословима сте били, шта су Ваше обавезе биле у то време, којој јединици сте припадали, ко вам је био надређени, па нам мало испричајте о свему томе?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Значи, у време одласка на Косово, то је значи крај 1998. године, ја сам био шеф Одсека за странце, пограничне послове и путне исправе у СУП-у Ниш. Значи, нисам припадао тој јединици по формацији. Међутим, стицајем околности на предлог неких старешина одлучено је да одем као испомоћ двојници колега који обављају те позадинске послове, интенданске послове и тако сам и отишао 1998. године. Е, колико сам се тамо задржао, не знам, али је било, нас тројица смо углавном обављали те послове, па се један мењао, један је био кући, двојица су остајали и тако даље. 20., на 25. март јел' тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од кад се налазите у Призрену?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Значи, за све време сам ја био у Призрену и био сам у објекту смештаја у касарни, значи за све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у то време у објекту, значи вашем објекту МУП-а, ко је био у касарни? Које су то биле чете, да ли је ту била само команда, о томе нам мало опишите?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па не, биле су, ту је била Нишка чета, углавном Нишка чета и објекат смештаја команде, тако могу да кажем. Знаш да су неке јединице биле овамо у Сувој Реци, неке у Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица је била у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам, ја мислим да је јединица из Лесковца и Пирота, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не, у Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чега се сећате?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Само тренутак. У Ораховцу је била јединица ваљда Лесковца и Пирота, Крушевца у Сувој Реци, ваљда тако, али то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству сте били?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па кажем Вам, ја нисам добио решење за као припадник те јединице и нисам ни био припадник те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица о којој Ви говорите?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па то је после била Посебна јединица милиције, ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки позивни знак?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па користио сам позивни знак «504», али како беше, не знам назив сам заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште та јединица имала неки назив?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам. Па имала је назив, имала како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Верујте да не знам, у овом тренутку не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су Чегрови?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Е, Чегрови, јесте Чегрови. И ја сам користио тај назив «Чегар 504».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам мало о томе да Вам не постављамо стално питања. Шта сте радили у то време, да ли је било неке дислокације уочи бомбардовања? Мало нам више о томе испричајте.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Обављао сам те позадинске послове у смислу опремања јединице одећом, обућом и храном. Кад је јединица била ту у касарни, значи хранили смо се доле у ресторану «Путник», одлазио сам доле. Пошто су ми прво претходне старешине чета давале бројно стање људи, онда сам то сабрао, однео доле и наручио ручак за јединицу. Када је јединица одлазила на терен, значи одлазила на терен, онда смо такође достављали то бројно стање и онда смо им издавали те ланч пакете или суве оброке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: То ми је био посао, други није, мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви учествовали у неким акцијама борбеним?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Нисам био ниједном на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Објављује се непосредна ратна опасност, јел' тако, 23. марта, а 24. марта се објављује бомбардовање?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви налазили у то време? Шта се догодило, значи од тог момента нам испричајте?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па знам само да смо 24-ог да сам ја био преспавали смо, нисмо ни преспавали него преседели ваљда у некој згради ту у општини, не знам тачно у ком објекту, верујте да не знам. Знам да је јединица 25-ог ујутру, у јутарњим часовима отишла на терен, наравно пошто смо их претходно снабдели том храном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица? Јел' то ова Нишка чета?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Нишка отишла је на терен и фактички у том објекту смо остали ја и Бараћ Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У објекту у кругу касарне?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да, у кругу касарне. Онда ту преко пута наше просторије били су ови припадници СУП-а Призрен који су фактички радили на паковању те хране од којих смо ми преузимали да би то дали јединици. 25.03. негде око, у ствари у току дана, у току дана 25-ог ми смо прихватили пар ваљда полицајаца и не знам да ли и неког војника, нисам сигуран, тачно не знам колики је број. Ту их сачекали испред касарне и с њима отпратили до болнице да би им ето помогли у том делу смештаја у болници. И тако је то било целог дана. Ови што су паковали храну, неки су отишли раније пре, у ствари око 15 часова двојица су ваљда остали негде до 19 и тако даље. У току дана ја сам се више пута чуо телефоном са старешинама из СУП-а, једноставно проверавали су, питали су шта има ново, како, интересовали су се за људство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешинама СУП-а Призрен?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не, из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ниша? Добро.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Из Ниша су звали. И негде имали смо намеру, значи негде око увече да једноставно одемо и ми на вечеру и да изађемо ту из објекта и ја сам негде око 15 до 08, значи 19:45 сати чуо се са тадашњим шефом смене у СУП-у Ниш – Бранком Петровићем. Једноставно сам хтео да му пренесем да више неће да се чујемо телефоном пошто ћемо да га пустимо тај објекат смештаја и изаћићемо на вечеру и једноставно прекинућемо са везом, неће нас добити. И у том тренутку је уследио удар у објекат, значи, веза се прекинула. Заборавио сам да је ту на улазним вратима тог нашег објекта у току дана дежурао активни полицајац СУП-а Призрен.

Знам само да се зове Јакша, вероватно се Јакшић презива. Он је био до 19 часова. Од 19 часова је дошао резервни полицајац Репић Драган. Сећам се да у тренутку удара у објект у кров зграде да сам чуо само глас овог Репића, Бараћ који је седео преко пута мене ту у просторији, пао је доле испод стола. Ја сам клекнуо испод стола да видим да ли је жив, евентуално да му помогнем, међутим уследио је још један удар. Е сада је то све горело, ватра, дим, ја сам се запалио косу, одећу итд., почео сам да се гасим и некако сам успео да изађем из објекта. Значи, некако сам успео да изађем из објекта и кренуо сам доле према полигону. У том тренутку уследио је још један удар испред зграде тако да је то камење, онај бетон летео и то и онда видим из ових објеката, из касарне, из других објеката војске да излази војска према излазу и онда ја кренем према њима, они су видели да сам повређен, пребацили ме доле до капије, после сам неким колима пребачен до болнице и ту смештен. То је било значи 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим просторијама сте се ви налазили кад сте били у овом објекту?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приземљу сте били?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Значи, тотално у приземљу, скроз у приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли је долазило до неке наредбе да се изврши дислокација и у ком моменту је требало извршити дислокацију?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па ја не знам, дислокација је вршена по четама, чете су се неке дислоцирале биле, међутим, стицајем околности није све дислоцирано из објекта. Значи, није било дислоцирано све, вероватно због такве ситуације или ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се налазила средства везе?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па средства везе су ту била у том објекту, мислим да телефон, компјутер, факс, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама непосредно надређен?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па Митровић командант ПЈП је био, Митровић Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био у касарни 24, 25-ог?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не. 24-ог, не могу да се сетим 24-ог, 25-ог су отишли на терен у јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' Ви видите кад они одлазе? С ким одлази?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па некад видим а некада и не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тад у јутарњим сатима кад су отишли, кад је Митровић отишао, с ким је отишао?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па не знам са ким је отишао, не знам, али отишла је јединица, отишла је чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишка чета и Митровић?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно или су одвојено ишли да ли се сећате тога?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, не могу то да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада нам испричајте нешто о Вашем збрињавању ко Вас је одвезао до болнице, ко је био уз Вас, где су Вас сместили? Мало нам испричајте о томе.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Значи, од капије на улазу у касарну, пребацили су ме неким цивилним колима, не знам, грађани вероватно неки, зауставили су га ови војна лица и они су ме пребацили. Сећам се да је ту у болници дошао заменик начелника СУП-а Призрен да види шта се десило да види да ли смо живи итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: И међутим, ја сам му рекао да одмах оду горе да виде да ли су ова двојица живи, да ли је можда још евентуално имало неког итд. и одмах сам збринут лекарски. После онда више тога ја се не сећам. Значи, предузете су обрада тих рана и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте били у свесном стању, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Био сам у свесном стању моментом доласка исто то, после тога више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта после тога?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па нисам био свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били свесни?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Тек сам се ујутру пробудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру кад сте се.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У току саме ноћи нисам био свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се пробудили? Ујутру шта се даље дешава? Значи, то би било 26-ог, јел' тако, шта се дешава у тим јутарњим сатима?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да. Значи, ноћ 25-ог на 26. сам био у болници у Призрену. У јутарњим часовима сам се пробудио. Сећам се да су у јутарњим часовима дошло једно десетак ових радника из Призрена, ушли су ту у болничку собу да ме обиђу, да ме виде, да ме посете. То су заправо били сви они који су у току дана и јучерашњег били у касарни код нас у објекту смештени. Међутим, овај се доктор љутио због гужве и ово и они су брзо напустили.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време било?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па кажем у јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да разумем, али отприлике можете ли да нам кажете?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па рекао бих у раним јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рани јутарњи?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У раним јутарњим часовима, ето. Сећам се и да је 25-ог дошла јединица једна из Ниша. То је био Тријановић Драган ваљда са својим водом, имали су неки дефект горе на Брезовици и тако даље, задржавали су се и дошли су аутобусом њих 16 и сећам се да је тај аутобус остао ту у Призрену. Тога сам се сетио и ја сам, нас су обезбеђивали у болници пошто је било нас неколико повређених и сећам се да је тај аутобус остао ту. С обзиром да сам остао ту у Призрену, ја сам имао намеру, ја лично да се тим аутобусом пребацим за Ниш. Значи, нисам имао намеру да останем ту и тако даље, па сам замолио ове колеге који су нас обезбеђивали да они позову, не могу сад да кажем позивни знак да ли беше Чегар, можда Чегар 10, нисам сигуран, да позову то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па то је био, аутобус је био ту код неког из јединице, значи још неколико припадника је било, али ја не знам тачно место, не могу да кажем тачно место, али у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога да позове, ко је то Чегар 10?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Чегар 10 је била ваљда, тај радник из чете нишке који је обезбеђивао ту дислокацију Нишке чете и ту је ваљда и аутобус остао, ваљда тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто њега да позову?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па да позову, ја сам имао намеру да се аутобусом вратим преко Брезовице за ово, међутим, тада сам радио везом се јавио Митровић Радославу и каже «ево стижем ја у болницу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било, у које време?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па то би било пре, ајде да кажем, пре визите. Ако је визита негде у јутарњим часовима, било је у преподневним сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли је Митровић се јавио Вама пре него што су дошли ови људи десетак?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не, прво су ови људи дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прво су они дошли, после се он јавља?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Прво су ови дошли па је после дошао Митровић, јавио се радио везом и после, рекао бих, можда и пар минута или неколико минута, он је дошао с овим возачем Стојановић Љубишом. Ту је задржао се код мене ту у болници, сео ту поред на кревету, попричали смо,

поразговарали и ту је овај Љубиша нас је фотографисао. Значи, има та једна слика ту већ постоји, мене и Митровића и ја сам сад пронашао једну исту такву али сам сам, мене је исто возач сликао али самог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' можете да себе опишете тад у том моменту како сте Ви изгледали тог јутра?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Завијене руке, завијена глава, у завоју, лице натекло од опекотина, ето тако, у униформи маскирној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи сте били?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Маскирној униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то боја?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Плаво маскирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић кад је дошао са Стојановић Љубишом како је он изгледао, како је он био обучен?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па исто у маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете у маскирној, кажете плава, зелена, дајте нам које боје?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па мислим да је плава, мислим, не могу тих појединисти да, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао нешто на глави кад је дошао?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је носио чинове?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Носио је, нисам га никад ни видео без чинова. Значи, ту смо се фотографисали, задржали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да се фотографишете тад, како кажете како сте све изгледали, како Вам је то пало напамет у таквом једном стању – отечени, завијене главе, како је дошло до тога да баш будете фотографисани, можете ли мало то да нам опишете?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па мени није пало уопште на памет, мени, али је највероватније то била досетка Стојановића, возача пошто је он имао при себи тај фотоапарат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав јеј то био фотоапарат?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели кад Вас је фотографисао?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па где сам ја могао у тој ситуацији у којој сам био још под наркозом такорећи, још поспан и не могу да се сетим неких ствари, не знам, али јесте. Ја ту једну фотографију имам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ту фотографију што Вас је Стојановић сликао?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Мени су у истрази показали, а сада ја имам једну. Ја сам рекао да је немам, међутим, жена је то, супруга моја је то склонила да ме то не подсећа и ево сада смо пронашли ту фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ћете нам приложити те фотографије. И реците, значи њих двојица долазе, Љубиша је фотографисао. Да ли још нешто се дешавало кад су дошли?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Нисам сигуран да ли су ми дали можда један бокс цигарета том приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то цигарете биле?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам, не могу да се сетим. И онда смо, кажем, попричали, поразговарали, он је поразговарао са, ја сам додуше инсистирао да се пребацим, значи да одем за Ниш, међутим, он је поразговарао са тим дежурним лекаром, доктором, ваљда по имену Душко се зове тај доктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић је разговарао?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Митровић, да и после тога се враћа и преноси ми да ћемо сви бити пребачени у војну болницу у Нишу. Значи, морамо мало да се стрпимо, да сачекамо и ово и тако је и било. Значи, даље и заиста после извесног времена ми бивамо пребачени, значи ја и не знам још колико што војника, што припадника полиције, можда 4, 5, нисам сигуран, бивамо пребачени до игралишта. Значи, до игралишта у касарну у објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико би то од болнице до игралишта било?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па нека буде 3-4 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ко вас транспортује од болнице до игралишта?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам ко ме је транспортовао, у овом тренутку не могу да се сетим, али сам чуо и сигуран сам да је Митровић са доктором Душком нудио превоз евентуално ових лакших, ових лакше повређених да их пребаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју сте Ви категорију спадали?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја у лакшу, а ко ме је пребацио не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од ваших припадника полиције био ту са Вама ако је било колко, ако не можете да се сетите ко по имену, али колико људи Вас је пребацило? Колико је било поред Вас кад су Вас пребацили до игралишта?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па са мношћом су можда били још двојица, тројица повређених, ми нисмо могли сви једним возилом, један је био баш тешко повређен, њега су неким другим посебним возилом, можда и санитаром пребацили. Значи, пребацили смо се и ту је био чекао хеликоптер, војни хеликоптер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Митровић за то време?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја не знам да ли је он можда неког пребацио или не, значи, не знам где је али знам да је дошао горе и видео сам га непосредно по улазу у хеликоптер, видео сам га у кругу објекта смештаја њега и Љубишу. Оног момента, е сад колико смо се ми ту задржали, заиста ја не знам сатницу нити сам имао сат нити сам размишљао о сату, колико смо се задржали али је било проблема везано за лет хеликоптера. Значи, прво је било планирано да се лети за Ниш ваљда, међутим, не мењају одлуку па за Београд. Међутим, још нису били добили дозволу, шта ја знам итд., траје то једно извесно време. Ми за то смо већ били унутра у хеликоптеру, чекали смо и наравно транспортовани до ВМА. У колико сати смо ми полетели за Београд, ја не знам, нисам сигуран, али знам да смо сви горе задржани на ВМА, значи сви, а у хеликоптеру је било негде око 5, 6 повређених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је трајао тај лет од Призрена до Београда, колико би то трајало по Вашем неком сећању наравно? Ми ћемо добити извештај сигурно, али по неком Вашем сећању колико је то било?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па ја по мом неком размишљању ја мислим да смо у Београд стигли не тачно, али негде око 13 можда часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте стигли у Београд?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сећању?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: По мом сећању, по мом неком личном убеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где ви стижете, долазите значи у Београд, где су вас упутили?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Хеликоптер је слетео ту негде поред ВМА, одмах су нам дошли здравствени радници, свако је преузео по болесника и задржани смо на одељењу. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте задржани на одељењу, да ли су вас негде поново сместили ради збрињавања неког, да ли сте?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не, одмах су ту, предузете су хигијенске мере, купање, прање и шта ја знам итд., одмах санирање тих повреда и једноставно задржани смо сви на одељењу. То је значи било 26-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Вас питам ради Вашег неког сећања, да ли сте Ви негде били обрађени, негде предузета нека интервенција пре него што сте били смештени на ВМА?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у Београду?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево зашто Вас питам. Имамо овде један извештај да сте Ви допремљени у Центар Хитне помоћи 26. марта 1999. године у 11 часова. Дакле, имамо листу.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У који центар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на ВМА.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У 11 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ били на ВМА у 11 часова. Претходно стоји да сте Ви примарно обрађени у ГА Топчидеру где је примио АТ заштиту, 26-ог пребачен на ВМА. Зато Вас питам да ли се сећате где сте још били примарно обрађени и дакле, ако сте већ били на ВМА у 11 часова, колико би то?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите кад би то било да сте ви кренули?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Мени је тај извештај заиста непознат. Обрађен сам у болници у Призрену и на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је нама који је стигао податак, ми смо тражили званичним путем.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: И на ВМА, ту има отпусна листа. Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВМА нас је известио.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: То су само те две локације. Значи, болница Призрен и ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја Вам предочавам, разумете да то стоји, то је Павловић др Брагомир потписао тај извештај где стоји да сте Ви која је садашња болест па каже повређен 25-ог у реону касарне у Призрену приликом гранатирања непријатељске авијације, примарно обрађен у ГА Топчидер где је примио АТ заштиту и 26-ог пребачен на ВМА, а имамо ево и ову листу где стоји да сте Ви у 11 часова допремљени на одељење?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Мени то није познато, везано за то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је све званичан извештај. Зато сам Вас питала чисто по Вашем неком сећању колико је трајао тај лет?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Први пут сада чујем, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било у тим неким раним јутарњим сатима.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Заиста не знам. Колико се сећам, то могу заиста да поновим поново и остајем при томе да сам обрађен у болници у Призрену, да је било као што кажем и да смо слетели сви хеликоптером ту поред ВМА. Јел' знате зашто, ја ћу сад још ово да вам кажем. У току, нама је у току транспорта био лекар, ја мислим да је то војни лекар из нишке болнице војне, мислим да је он, име и презиме не могу. Ја сам њега замолио током лета да не остајем на ВМА због те целокупне ситуације, него ако се

хеликоптер враћа за Ниш да и мене пребади до Ниша и ту би био смештен нормално у болницу у Нишу. Он ми је то обећао да ће тако да буде. Међутим, оног момента када смо ми дошли ту испред ВМА и када је изашао ваљда начелник ВМА, мислим да је он, он је категорички одбио ово и онда смо сви смештени ту на ВМА. Значи, ниједну другу обраду ја не знам, мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви познајете Миљковић Милутина?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Миљковић Милутина, не, именом и презименом овако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљковић Милутин је био саслушан и он је овако описао тај догађај везано за Ваше повређивање и каже да је добио задатак од касарне, од начелника и начелника полиције, од Милоша Војиновића и Милана Ђурђића да дође до касарне и видео је шта се догодило, да је двоје погинуло, да је постојао један који је повређен, а то сте Ви, а сутрадан Миљковић, дакле Милутин, је добио задатак да Вас од болнице доведе на стадион па сте хеликоптером пребачени за Ниш. Тако је његово сазнање и каже да он прво вече није могао са Вама да разговара, нисте могли да причате већ је сутрадан са Вама поразговарао и каже сведок да је дошао код Вас сутрадан можда око 10 сати ујутру, налазили сте се на Хируршком одељењу и описује како сте изгледали и сад каже, описује ситуацију када сте Ви тражили да прођете, да видите како је то изгледало, да прођете ту поред касарне где је објект бомбардован?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' се сећате? Да ли можете то мало да нам, зато Вам и предочавам ако да Вас подсетим?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Значи, Миљковића не знам, именом овако и презименом не познајем, не знам, можда га овако из виђења знам и вероватно да је то тако, али се сећам да сам ја, с обзиром да су ми ноге биле здраве, отишао и видео ту објект. Значи, хеликоптер је од објекта био близу да кажем тако, можда 20-ак, 30 метара, не знам можда и 50, али је релативно значи то било близу, јесте то се сећам и видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте се обратили неком? Ако се не сећате ко је Миљковић Милутин, да ли се сећате да сте се обратили да сте тражили баш ту да прођете?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим могуће, али сам видео објект, значи нисам био баш до непосредне близине, али онако из релативне ту близине сам видео објект, тачно, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био возач опт. Митровића?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Стојановић Љубиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у његовом обезбеђењу, на то сам мислила, ко је био на обезбеђењу?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У његовом обезбеђењу био је Обрадовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели том приликом?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Када Обрадовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте били повређени?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Обрадовића нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам показати једну фотографију број 6, па ћете нам мало прокоментарисати ту фотографију. Ја бих молила режију да нам прикаже на мониторе фотографију број 6. Ево Ви погледајте фотографију док нам режија не прикаже на мониторе.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да, та фотографија ми је већ показивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би та фотографија била сачињена?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Та фотографија би била сачињена, као што сам рекао, 26-ог у јутарњим часовима, 26. марта 1999. године, у јутарњим часовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је у то време?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: У болници у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљковић Милутин, који каже да је био све време ту поред Вас кад сте били и допремљени и до хеликоптера, дакле ко је имао прилике да Вас непосредно види, он каже када је погледао ову фотографију, он је препознао и Вас и опт. Митровића. Међутим, он каже «по мом мишљењу то је било касније када се повређени мало боље, када се опоравио», та њему фотографија не делује да је тад сачињена и тачно је да Вас је видео са везаним рукама, али сад му изгледа то мало другачије у односу на оно што он зна како сте Ви изгледали и тада када га је он видео, односно имао контакта са њим био је болеснији, било му је теже, био је блеђи, изнурен. Дакле, та фотографија му уопште не личи да је из тог периода како он мисли.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не разумем када касније, у ком периоду касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неки период касније да то није тада, он мисли?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја 25-ог увече, значи то је негде око 20 часова бивам пребачен у болницу у Призрен и тамо нормално обрађен и ту, после тога значи ја сам се успавао, не сећам се тог, даље у току ноћи не, да ли је неко долазио, да ли је неко причао са мном, значи то апсолутно се не сећам то у току ноћи. Само знам кад сам се пробудио ујутру, значи знао сам где се налазим, видео сам где се налазим и та фотографија је урађена 26-ог у јутарњим часовима. Ја сам 26-ог већ био на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте рекли, али ја Вам само предочавам шта Миљковић каже, пошто Вас је он видео и он каже да му ту на овој фотографији делујете много боље, а да сте изгледали лошије када Вас је он видео и чак каже ова просторија на фотографији више му личи на просторију где су њихови радници били смештени испод касарне у војној болници, али није сигуран и та болница је далеко неких 4-5 км и на другом је крају града. Чак му и та просторија не личи на ту болницу.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ова фотографија је из болнице у Призрену, да та и ова коју ја имам са мном, где сам сам на слици, може она да се упореди. Вероватно сам се ја у току ноћи мало опоравио, да су ти болови били мањи, па можда сам тако изгледао. Иначе, у моменту доласка и уласка у болницу, само знам да су почели са прегледом и више ничег се не сећам док се нисам пробудио ујутру. Иначе, слика је из болнице у Призрену, да, то је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били смештени на ВМА где сте се налазили, на ком одељењу, на ком спрату, с ким сте били у соби?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Био сам смештен на деветом спрату. Ја мислим да је то пластична хирургија, био сам смештен сам у једној соби, сам сам био баш због тих повреда јер тек касније су уследиле, у ствари дошло је до изражаја повреде у смислу да ми је лице било сво у ранама и руке и тако даље и тако даље. Значи, још сам се више и натеккао у лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је том приликом док сте били на ВМА посетио Митровић?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио за то време док сте били?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отпуштени?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па отпуштен сам, колико се сећам, на свој лични захтев, мада су они предузели, имали и мере да што више отпусте 4-ог 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, постоји ту податак, него Вас чисто ради Вашег сећања?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да, па то сам погледао 04.04. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам показати ту фотографију коју Ви имате?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ево изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли за ову фотографију, да ли ту фотографију имате?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Коју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову сад што сте погледали, ту?



СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ову немам, а рекао сам прошли пут да немам ниједну, али сам ми је супруга пронашла сад стицајем околности тако кроз разговор, а и склонила их је да ме једноставно не подсећа на те лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би та фотографија била сачињена? Исто кад и ова?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих режију молила да нам поново укључи документ камеру и прикаже другу фотографију? Дакле, такође је та фотографија из тог периода јер одмах након тога је настала и ова друга фотографија?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да, одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја имам још једну фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да погледамо и ту.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: То је објекат смештаја и то сам добио највероватније те слике сам добио од Стојановић Љубише, кажем вероватно. Е сад кад је та фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је из времена када је?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ова фотографија?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да из времена бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Питања? Изволите? Тужиоче, да ли има питања? Нема? Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја само молим сведока да нам каже кад каже да је био сав у опекотинама, да ли су те опекотине биле на лицу, на образима?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Да, биле су опекотине на лицу и опекотине по рукама.

НАТАША КАНДИЋ: А на ком образу више, на десном или на левом?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па верујте, то је тек дошло до изражаја кад су ме задржали на ВМА и тек после су дошле и то је било све у крастама такорећи, тако да сам користио ту «Шалјићеву» маст за мазање тако да је то санирано.

НАТАША КАНДИЋ: Али тог првог дана шта је било на лицу?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Право да вам кажем опекотине и биле су красте.

НАТАША КАНДИЋ: Опекотине су биле и то је било упадљиво?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па било је, јесте, било је упадљиво.

НАТАША КАНДИЋ: А на ком образу је било више?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па верујте да не знам. Мислим да су били захваћени и један и други, али не могу да се сетим на ком више. На левој руци више што се тиче руку, али на образу не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете још једном да нам покажете фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову број 6?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора на документ камеру, дајте.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, није лоше на камери да видимо јер је фотографија врло јасна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите на документ камеру.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли сведок може само да нам се изјасни сада када прича о овим опекотинама, да ли мисли на стање када је доведен на ВМА о тим јачим опекотинама, пошто је о томе малопре причао?

НАТАША КАНДИЋ: Извините, рекао је да су на ВМА се појавиле красте, тако да слушајте.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Тада је букнуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тако сам Вас ја и разумела да сте рекли.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Тако је букнуло после то и ово, иначе оне су се јавиле у моменту кад сам ја повређен. Међутим, дан за дан то се разбуктало.

НАТАША КАНДИЋ: Па сад мало нека посветли, малопре је била светлија фотографија. Ово је била светлија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је иста фотографија. Хоћете ову Вашу фотографију? Дајте Вашу фотографију.

НАТАША КАНДИЋ: На левом образу се видело.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па види се овде да сам већ био натекао јер нисам се угојио, нисам био дебео, него сам отечен.

НАТАША КАНДИЋ: Да, једино овако лаички видим на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ту фотографију.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ово је јаснија фотографија и видим на левом образу на једном делу.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Има и на једном и на другом се види и на челу и на једном и на другом. Ево и овде доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

НАТАША КАНДИЋ: Хтела сам само да погледамо онда фотографију пошто каже да је био сав у опекотинама то се види на челу, даље се не види и не види се и стварно је утисак овако лаички да је прилично.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: На овој фотогафији се ево види.

НАТАША КАНДИЋ: Да је прошло неко одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар, он објашњава ту фотографију из времена кад је настала.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Види се повреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам још поставила питање везано за ове цигарете које сад спомињете. У истрази их ниједног тренутка нисте споменули. Како сте се баш сетили цигарета?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Сетио сам се да су ми нешто дали, сетио сам се, мислим да су ми дали цигарете један бокс и мислим да сам ја то однео са мном на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви пушач у то време били?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Као и сад, понекад запалим, да могло се рећи да сам пушио, али сам, пошто сам био овако немогуће да пушим, нисам могао ја сам те цигарете дао оним војницима на ВМА, они су ми мазали лице са машћу ту «Шалићеву», ја сам то добио преко рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Браниоци изволите?

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Ја бих пре свега управо због ових инсинуација госпође Наташе Кандић само поново врло кратко сведок да буде децидан. Где је снимљена наведена фотографија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо се понављати, рекао је, немојте молим Вас, све је рекао. Јасно је рекао где је.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Само да разјаснимо због госпође Наташе Кандић с обзиром да она тврди да није снимљено тог датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо шта да разјашњавамо ни због кога то је евидентирано, рекао је.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Јел' можемо само да вратимо фотографију број 6? Сведок нам је овде причао и објаснио како је господин Митровић командант био тада обучен, да је стално имао чинове. Да ли можете да нам прецизирате да ли је марта 1999. године и у време бомбардовања он управо овако изгледао према Вашем сећању?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Када марта, којег марта?

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: 1999. године, значи тада када сте га Ви виђали?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Он је ту од марта.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: И пре тога?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Пре тога носио је чинове.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро. Да ли је изгледао овако како изгледа на фотографији?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли сте га некада видели ошишаног практично на нулу, готово ћелавог?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Добро. Још само једно питање. С обзиром да Вам је био непосредно претпостављени, да ли можете нешто да нам кажете о томе какво је Ваше мишљење о команданту Митровићу као човеку и као старешини?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам са Митровићем дуго радио у СУП-у Ниш, значи радили смо такорећи на истим пословима у Одељењу полиције, он задужен за једне послове, ја задужен за друге. Били смо стицајем околности у различитим канцеларијама, међутим, одласком једног колеге у пензију, он је прешао ту и били смо једно време и у канцеларији. Дobar је био радник, позитиван радник, добар човек, немам ништа лоше не могу да кажем.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала. Да ли сте некада примали неко незаконито наређење од команданта Митровића?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Да ли сте чули да је икада иком издао неко незаконито наређење?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не знам га као таквог.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ко је Ђорђевић Славиша, Лука, Звонко?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: То су радници СУП-а Призрен који су били задужени. Звонко је ваљда за нека техничка питања у СУП-у Призрен, а Лука, тај тзв. Цаки они су паковали те ланч пакете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта у то време, шта су, јел' су нешто конкретно предузели, говорили сте о томе у истрази?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па ништа нису они предузели. Рекао сам да су ме они обишли ујутру 26-ог у болници у Призрену, значи у раним јутарњим часовима такорећи, ајде како да се изразим, значи они су ме обишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците Митровић које возило је имао и којим возилом се возио, дакле у то време марта 1999. године?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па мени је лично познато и знам да је користио углавном бели пајеро, то је мени познато, друго ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања? Нема више? Браниоци немате? Изволите оптужени Митровић? Режија можете ову фотографију уколони, прикажите нам судницу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја немам много питања. Мислим да је све речено, само неке детаље да. Вратио бих се само на 24. да се мало заједно подсетимо. Да ли смо тог дана били или да ли је мој заменик Грујић тог дана био у касарни у Призрену, да ли тог дана увече или у неком времену, мој заменик, ја, Ви и да ли је био мој заменик Грујић, Грујо?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Грују знам, није ми баш јасно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог дана био у касарни?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: 24-ог?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 24-ог пред «Дневник» да ли можете да се сетите ко је био у касарни или да ја набрајам а Ви реците да или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Ко је био у касарни 24-ог да ли се сећате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пред «Дневник»?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако му значи нешто «Дневник».

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је био Станковић Миодраг, Груја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тај ужи део команде да ли је био у касарни 24-ог кад је већ се очекивало, кад је Јељцин изјавио почеће бомбардовање? Неке детаље наводим да бих освежио сећање.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Прво, ми смо 24. колико се сећам, 24. у току ноћи били доле у некој згради.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То сам хтео.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Били смо ту.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То би било следеће питање.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Били смо ту. После тога кад је јединица кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте рекли да сте преспавали у општини, јел' тако?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ваљда у општини.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У неко време смо отишли, нисмо спавали, седели смо у једном кабинету у општини?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли смо те ноћи јели нешто око један, два, неки суви врат?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јели смо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То сам хтео да смо се ми значи 24-ог увече сви отишли из касарне због разлога бомбардовања?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јесте.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, ниједан човек није остао у касарни из нашег одреда?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јесте, то је тачно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је неко од наших остао у касарни било ко?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Тада не знам да ли је неко остао, били смо доле сви.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Остала је храна и опрема?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Остала је храна, остала је опрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Остала је храна, остала је опрема и она техничка средства итд.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И Ви сте 25-ог дошли да би радили ове неке ствари позадинске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то испричао, немојте о томе.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: То је да, то је тачно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И онда смо се ми изместили у оној згради општине у граду и ујутру око 4, 5 сам ја отишао, Груја је отишао за Лесковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, Ви говорите, Ви поново говорите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сигурно ће он то да потврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, он је испричао оно чега се он сећа.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте, добро, то је то. Ви сте рекли да сте снабдевали чете по списку шта они траже, храна, колико ланч пакета, чизме колико траже. А одакле ми то добијамо, те спискове где ми проследимо? Да ли прослеђујемо негде?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па СУП у Приштини.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Штабу у Приштини?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Штабу у Приштини. Ишло се тамо, узимала се та опрема, нормално са списком, достављала овамо код нас у магацину и кад је било потребе делила се.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли смо ми на лагеру имали опрему, а међу њима убрајам и возила па кад неком фали нешто ми кажемо а ево има возило, изволите или то исто или на исти начин списак, захтев па то иде?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Све, списак па иде захтев.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Иде СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте објашњавати, поставите питање. Ви објашњавате и сведок само треба да потврђује тако је, тако је. Немојте тако, поставите питање.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Па то је нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате колико пута ми имамо проблем са Вама што се тога тиче? Да ли разумете господине Митровићу? Ви очекујете да што Ви кажете да сведок потврди. Не можете тако сугестивно, јако сугестивно делујете. Не можете тако. Поставите питање и сведок ће одговорити, у Вашем питању је одговор.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ваш позивни знак да ли је био «Чегар 3», а Браћа «Чегар 3/1»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је «504», шта сте рекли?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: «Чегар 504».

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То се мењало како-кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се сећа.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сад, рекли сте нисте били изван Призрена у ниједној акцији. Да ли је то тачно?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја не.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само питам због тога јер то Наташа Кандић и тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено је, поставили сте питање које сам ја поставила.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нека питања морају више пута да се понове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ето поставља тако питања.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте пре тога некада раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, шта је то сад значило због тужиоца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим разлог да нешто посебно објашњава, стварно не видим разлог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не видим разлог да помене у ком својству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, само седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немојте ме али морате објаснити у ком својству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче, нећете ништа објашњавати, кад Вам ја дам дозволу онда ћете рећи. Тужиче седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам приговор на ово што је сад рекао, чему то, а Ви га нисте опоменули, чему је служило постављам питања због тужиоца и због Наташе Кандић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам да је то Вама можда то битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево ја питам шта је то сада битно тужиоцу и Наташи Кандић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви дозвољавате тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није страшно, реаговало се тако, стварно нема потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да је Вама рекао постављам питања због суда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно да поставља питања да суд схвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није због суда него због тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче, нећемо тако да полемишемо, седите. Наставите. Изволите? Господине Митровићу, молим Вас питања која нису била до сада.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте раније некада били рањени?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте некада после тога имали повреду или рањени после овог 26-ог, у приватном животу уопште?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли, ја више пута овде сам осетио сумњу да је ова фотографија можда фотомонтажа. Да ли сте спремни да материјално, кривично и све одговарате ако ово није истина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите Ви сумњу, ту је веће које ће ценити све то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја за себе питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте. Речено је, изјаснио се и немојте постављати опет питања.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам се везано за фотографију изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјаснио се и немојте поново постављати опет питања.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: И нема потребе да причам, рекао сам где је настала, кад је настала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више понављати молим Вас.

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Ја сам се заклео да ћу говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би Ви да мало вештачите фотографију?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да видим да ли је све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А знате шта сам хтео да вам кажем. Ова трећа фотографија зграде ако је исти папир, а то се види, онда је кад смо били горе Љубиша је снимио и ту фотографију, значи само да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је то снимљено из тог времена, немојте сад и ми још да пипамо фотографију, мислим да проверамо, немојте тако.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли има још неких питања? Нема? Да ли Ви имате господине да изјавите још нешто?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте донели лекарско уверење јер прошлог пута нисте дошли?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете приложити то лекарско уверење?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Фотокопију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотокопију. Реците ми, Ви долазите одакле?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове превоза да ли тражите?

СВЕДОК НЕНАД МИЛОЈЕВИЋ: Само трошкове превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.420,00 динара.

**Сведок тражи трошкове у висини трошкова превоза.**



**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**ИСПЛАТИТИ сведоку 1.420,00 динара.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Милојевићу, можете ићи.  
Хоћете позвати сведока Обрадовић Милорада.

**САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОРАДА ОБРАДОВИЋА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите овде. Добар дан господине Обрадовићу.  
Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Милорад Обрадовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године и од оца?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 1974. године од оца Петра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Крушевац, ул. Мирка Томића 15/16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Дипломирани официр полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што говорим пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте два пута били саслушани од стране истражног судије у претходном поступку 10.06.2005. године и 28.11.2005. године. Да ли остајете у свему код ових исказа?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, интересује нас почетак бомбардовања 24. март 1999. године где сте били, у ком својству, којим пословима и задацима, шта сте били по функцији па нам мало о томе испричајте.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: По функцији сам био командир вода Посебне јединице полиције крушевачке чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког вода?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Петог вода, 37. одред, трећа чета, ако се не варам. Значи, командир Петог вода. На територију Косова сам дошао 16. марта на редовну смену и тамо се затекао до краја рата. 24. март ме је затекао у Сувој Реци. Када је почело бомбардовање били смо у нашем објекту. Ја сам се затекао у објекту, где смо се иначе налазили, хотел «Балкан», преко пута истоимене фабрике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тачно кад сте дошли у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У Суву Реку сам дошао 16. марта рецимо после подне. Рано ујутру смо кренули, када смо стигли тачно ја мислим да је после подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога затичете у хотелу «Балкан», ко је још био смештен ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па у хотелу била је претходна смена, увек је тако било. Значи, смена сачека да дођемо онда они оду истим превозом да се врате кући и у том хотелу су биле смештене неке избеглице, неки мањи број њих на неким вишим спратовима, нисмо нешто контактирали с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је била смена такође 37. одреда, јел' тако, тих чета?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, редовна смена 37-ог одреда је увек била и увек је смештај био у хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неке полиције било ту? Да ли су били припадници 87-ог одреда?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Припадници 87-ог одреда су били смештени на у објекту код села Дуље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нису смештени никад у Сувој Реци, већ они су смене обављали на том објекту Дуље. Ми смо обављали смене у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, дакле, 24. марта да ли ви добијате неко упутство, шта се дешава?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја бих да би објаснио, да почнем од два дана пре тога, значи 22. марта ја мислим да је, само тренутак, била је

једна ноћна смена на пункту који смо ми држали 37. одред у селу, на крају села Рештане на крају раскрснице ка селу Пећани ка селу Студенчане. Ту је био наш редовни пункт, безбедносни пункт. Значи, тада је у тој смени пункт био ојачан. Раније то је држало једно одељење, значи негде 8 до 9 људи. Тада је био ојачан са два одељења која су била смештена у две куће пошто је тај пункт био смештен на једној недовршеној згради, чак ја мислим и нагорелој и изгорелој који је представљао неку вулканизерску радњу раније, делио их један поток, мостић и то је једна раскрсница, односно ка тим селима које сам поменуо. Један део је био смештен у једној кући пре тог мостића, а други део је био ту у тој згради. У ноћи, сад ја мислим да је био 22. на 23. или 21. на 22. јер то је било два дана пред бомбардовање приметили смо да једно пет кућа од нас ближе Сувој Реци су били смештени ови страни посматрачи ОЕСЦ, како се зове. Приметили смо да се они повлаче, значи да напуштају објекат и да са возилима касно ноћу одлазе и чули смо преко станице да се нешто слично догађа на свим позицијама где су они били смештени. Од тада, значи ми смо дочекали смену ујутру у 9 када је дошла следећа смена, значи ту су почеле неке провокације оружане итд., а пошто смо ми на том правцу држали две патроле ка селу, до села Малишево и натраг и значи од Суве Реке до села Малишево преко Дуља и натраг и после тога од Суве Реке до ка Ораховцу до једног села, односно једне раскрснице, не могу сад да се сетим Оптеруша или тако нешто и натраг. После, значи сутрадан и 24-ог нису могле да се обаве те патроле јер су ту на делу пута између тог пункта нашег и Студенчана има негде отприлике ако се не варам да смо мерили једном, негде око километар, преко километар правог пута, значи чистог. Постоји један, неки стари објекат где је било некада неко стовариште наша патрола је ту нападана отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то био који датум?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: То би било значи од тог повлачења њиховог сутра ујутру, прекосутра ујутру ја мислим да је бомбардовање почело у осам увече, пола девет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би било 24-ог мислите, 22-ог, 23-ег да је нападнута патрола?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Јесте. Значи, сваког дана је покушавана патрола на том путу, није успевала да оде даље од тих неких 400 метара од тог пута. Тада је пристигао касније нешто, ја мислим да је већ био 23. или 24., 23. то је био дан пре је пристигла да кажемо, како да сад кажем, додаток ПЈП. Смена се састојала од два вода, једна смена. Онда је дошао остатак Посебне једнице 23-ег и онда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то остатак, колико је то још водова стигло?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не могу да се сетим тачно али мислим да су сви стигли, значи комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су стигли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па стигли из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је та смена што је била?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не, ми смо дошли на смену 16-ог, а они су дошли, већ је било предратно стање, ситуација повукли су се посматрачи, почели су ти напади и тако то и онда је дошла, цела формација је дошла и била је због претње бомбардовања, била је размештена на неколико локација ван хотела, значи негде по Сувој Реци, по околини, али као што сам рекао на почетку, ја сам остао са рецимо командир чете и неки број нас мањи је остао у хотелу, значи остаци су били тако по водовима раштркани негде по Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командир чете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сикетић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте са Сикетићем остали у хотелу «Балкан»? Тог 24-ог били сте ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да. Био сам чак и дежуран доле, имали смо нека, да кажем нека дежурства, неко од старешина и тако то, ја сам био дежуран доле у хотелу је била нека просторија са телефоном где је могло да се зове. Ја сам био доле и бомбардовање значи кад је кренуло ја сам баш био доле, оно тресла су се стакла. Прво нисмо знали шта је а онда смо схватили о чему се ради. То је то што се тиче, ако нисам нешто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље шта се дешава? Значи, Ви остајете, остали кажете да су остали водови? Колико је ваш вод бројао људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Мој вод је по формацијски сваки вод треба да броји по 25 људи, али није било код сваког тако. Значи, мој вод је да кажем био пун пошто смо ми дошли на смену пуних 25, с тим што је варирао тај број, додавали су можда по два, три човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате по којим објектима су, пошто је то све у Сувој Реци, по којим објектима су били смештени остали водови?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Били су смештени, нису ту више ни били објекти, него неке локације измештене, значи ван зграде. Пошто је, када су се повукли ови посматрачи, неколико вечери пре тога је се дешавало да они долазе оним својим возилима они су имали један смештај иза хотела «Балкан» постоји једно фудбалско игралиште и ту значи малтене оно нас дели са неким кућама. Они су били смештени у једној од тих кућа иза хотела и тај пут једини до тих кућа је водио поред хотела. Овако, пошто је био прилично лош и нераван они су имали она тешка возила, чуло се како то трешти ноћу, они су нешто касно ноћу што није карактеристично било ту се завлачили и одлазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад кажете они су били смештени, на кога мислите?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: На ове ОЕСЦ, ове посматраче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не могу да тврдим сто посто, значи не сећам се тачно, али мислим да је када су се повукли да је њихова кућа, да кажем, претрешена са наше стране и да је у њој пронађено нешто што би требало да представља локатор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам објасните када је извршен претрес те куће, локацијски где се тачно налази та кућа, Ви кажете да је иза хотела «Балкан», да ли знате који је то пут, ипак сте Ви доста дуго били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, то је један-једини путић који води, како да Вам објасним, значи кроз Суву Реку пролази један, да кажемо тај магистрални пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пут Приштина-Призрен?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да. Значи, он пролази и хотел је с једне стране, фабрика је са друге. Значи, одмах поред хотела има један путић, значи онако колски пут, није асфалтиран ништа који води тамо до поред тог терена и ту је неколицина кућица неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам дати фотографију па нам покажите на фотографији која је то кућа ако можете да препознате ту, која је кућа која је била претрешена? Да ли можете тако или да идемо путем скице, погледајте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не видим сад. Не види се овде, ово је улаз за Суву Реку. Значи, ово би требало да представља улаз у Суву Реку, ово је пут за Рештане, тамо Студенчани ка Ораховцу, а ово је пут кроз Суву Реку. Е сад, овде негде у ћошку ја мислим да је ово, ако се добро не варам, да је ово фабрика «Балкан». Морам да нагласим на почетку да се ја не сећам тачно која је кућа јер нисам ја ишао тамо, знам да је једна од тих позади, не знам тачно која. И ово знам из приче да је пронађен локатор, значи нисам га ја својим очима видео

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову скицу коју имамо у списима, ту су вам ти важнији неки објекти па ако можете да нам, погледајте мало ближе.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сад хотел «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нашли хотел «Балкан»?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Он је значи при самом излазу, значи одмах после тог хотела и после фабрике је једна велика узбрдица из које се излази из Суве Реке. Практично Сува Река је у рупи. Значи, излази се горе, горе треба да је ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту би била та кућа где сте Ви вршили претрес?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи овако, одмах иза хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза хотела?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, улица, хотел, фудбалско игралиште, то је толико растојање колико је широко једно фудбалско игралиште, паралелно значи са тим фудбалским игралиштем рецимо из аут линију као кад би посматрали, су биле те неке куће као неко, није неко насеље, више је личило на неко викенд насеље јер су ту биле неке, брдашце неко, неко воће, неке кошнице. Значи, није то било нешто густо насељено него пар тих кућа тако на ред и тај пут је видио само до њих, можда негде даље, ја нисам залазио у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког датума је то било кад сте ви отишли да претресате кућу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не бих могао да се сетим. Значи, нисам учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је објављено бомбардовање или није?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не. Пре, значи по њиховом повлачењу, чим су они то напустили ја мислим да је било, није било то вече јер је то било доста касно, можда то вече, те ноћи или сутра ноћ, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22., 23. по Вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Може бити, али не могу да тврдим сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та кућа била празна? Ко издаје наредбу да се претреса кућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам. Они су, посматрано је било њихово понашање. Значи, није било нормално да се они крећу возилима када је иначе ситуација била таква и пре рата. Значи, када падне мрак то је пустиња. Значи, само возила која иду до Призрена и у супротном правцу али то су великом брзином пролазили кроз град, слабо ко се кретао. Значи, није било то потпуно безбедно кретање ни пре рата, али је било некарактеристично то њихово долажење касно ноћу ту. Значи, преко дана у реду, али касно ноћу рецимо 12, тако пола 1, пола 12 да они ту долазе иза и одлазе, долазе, одлазе то се десило баш у том периоду пре него што су се повукли, онда је било мало сумњиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, кад говорите њихово, молим Вас кажите, нагласите?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: ОЕСЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако, нагласите. Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, страних посматрача. И онда је у том смислу се посумњало да се ту нешто догађа, да могу нешто да поставе,

ставе, не смем да тврдим јер знам из приче, али треба да је пронађено нешто што је могло да представља локатор, то би већ неко други који зна нешто више о томе, могао да каже ако није већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неко од нашег вода или ваше јединице иде у претрес, јел' тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Неко од али ја не знам тачно ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко? Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: То се дешавало, значи тад бомбардовање је 24-ог ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да су пронашли нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нешто су пронашли зашто је требало да представља и то је уједно и био један од разлога размештања, али да није ништа пронађено, свеједно људство би било због претње бомбардовања, размештено из хотела јер је хотел као такав био опште познат као место где се смештала, где су се смештале наше снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците од кога ви добијате или да ли уопште добијате наредбу да се изместите?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Од командира чете добијамо наредбу да се, у ствари од кога је он добио, претпостављам од свог надређеног. Значи, нормално ланац команде, да се људство измести, да не будемо сви на једном месту. Мислим, то је фактички погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И фактички тај размештај је кренуо?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Тај размештај је кренуо, значи да ли дан пред бомбардовање или вече када је било бомбардовање, можда и дан пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Ви конкретно одлазите? Ви сте остали, у ствари са Сикетићем сте остали у хотелу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: И један број нас, не могу сад да наведем тачно ко, то су били неки у команди и нас неколицина ту смо остали. Ми остајемо у хотелу, сад неки одлазе ту одмах на излазу ка овом како се зове Метохија вино или тако нешто, не могу сад тачно да се сетим како то изгледа. Има ту кад се попне на један вис, ту неки положај где се раније ту излазило приликом неких где је стајало извиђање ту, па онда на другој страни је исто била нека да ли део те фабрике само са друге стране пута, не могу да се сетим, али били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то фабрика «Балкан»?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Знам да је фабрика «Балкан» преко пута хотела, ово је сад изнад на једном брежуљку кад се излази из Суве Реке из те рупе ка Призрену, па сад са десне и са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' то све по водовима се људи размештају?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па рекао бих да је било тако. Мислим, ја мислим да је било тако по водовима, значи неке локације да смо даље једни од других да не би били сви на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се даље дешава, бомбардовање објављено?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 25-ог, пошто су већ значи два дана пре тога били да кажемо, напади на патроле и било је тих оружаних провокација, значи већ се углавном због дугог боравка тамо све знало где се, да их назовем на почетку како су их други називали, ајде да кажемо терористи где су им били положаји докле су долазили и отприлике се већ знало шта може да се очекује. Значи, 25-ог пре подне се креће у акцију борбе против њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како, откуд знате да треба да се крене у акцију, да ли вам неко издаје наредбу? Каква би то акција требала да буде? Где су локације где ви треба да будете, да дејствујете? Мало нам опишите то од кога добијате задатак, како се то одвија, да ли добијате неке карте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја добијам информацију, значи задатак, односно то нам преноси командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете тог 25-ог?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, 25-ог. Значи, објашњава нам где ће бити наш реон дејства, ко ће бити лево, ко десно, креће се, одакле се тачно креће не могу да кажем јер ја остајем. Нисам то објаснио, Пети вод којим сам ја био командир је специјалистички вод. Значи, он је издељен на три целине. Сви остали водови су били значи онако, да кажемо, једна неодвојива целина, имали су разно-разна задужења итд., али ово је специјалистички вод који је у саставу имао одељење извиђача, одељење оклопног возила и одељење минобацача, тако да се вод одвајао по потреби, значи где је шта требало да се ради вод се одвајао. Ја сам тад 25-ог ујутру када је кренула та акција моји минобацачи, значи на одељење мојих минобацача је било постављено иза објекта полицијске станице у Сувој Реци, а ја сам био у хотелу са још мањим бројем људи, значи врло мало нас, опет смо били тако раздвојени по тим групицама да не будемо заједно, значи то одељење минобацача које је дејствовало било је ту, које је постављено да буде подршка, било је ту, ми смо били у хотелу, остатак је кренуо том својом линијом. Значи, ја нисам био присутан са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Сикетић јел' био ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сикетић не са мном, он је био с осталим људима. Значи, сад не могу да кажем тачно јер нисам учествовао којим су правцем ишли. Наш правац је био од села Рештане ка селу Студенчани где смо иначе држали те позиције, имали пункт итд.



ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, како крећете, којим путем? Значи, Ви с ким крећете према селу Рештане, којим путем, колико људи је било са вама?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја не крећем, значи ја остајем у Сувој Реци, део мог вода остаје са минобацачима као подршка, неки остају са мном, један део мог вода сад је кренуо вероватно с остатком, мислим јесте сигурно јер није остао с нама, али не знам да кажем правац тачно којим су кренули јер сам био овамо код хотела. Значи, могао бих да нагађам али не да кажем тачно. Међутим, 25-ог већ још је била обданица, значи није пао мрак, позван сам од Сикетића да се са техником и људством преместим код пункта у Рештане. Значи, пошто је то неких могу да ценим овако слободно 5-6 км до тог пункта, а релативно да кажемо од ујутру до времена се дошло до тих позиција врло брзо, значи претпостављам да није, самим тим што се брзо дошло до тих позиција претпостављам да није било неких већих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле вас Сикетић позива?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сикетић ме је позивао, он је био већ на некој позицији између тог пункта, те раскрснице, значи где се ми касније смештамо. До села Студенчане је прав пут километар и нешто и прилично голо. Са десне стране онако сад гледано из правца Суве Реке ка том селу је на неких 500 метара једна косина гола исто прилично, један каменолом на почетку и ту иде раскрсница за село Пећина. Значи, ми смо и раније осматрањем увиђали да они ту прилазе по том каменолому, неки виногради и тако то, имају врло погодну позицију да прате цео тај пут који је утој дужини од километар и нешто прилично чист. Значи, има неких кућа и неких стовариште и тако неких пар локација. Међутим, ону су физички одвојени и онако прилично је, може да се контролише тај део. Е сад, они су значи од тог пункта кад већ излазе из те урбане средине, из Рештана, значи већ излазе на тај голи део и ту су заустављени. Значи, негде ту, да ли на пола пута, е сад они су се служили различним техникама да пусте људе да се увуку и онда распале са свих страна, на терористе мислим кад мислим они сад, тако да су они ту негде остали заглављени. Ми смо пришли са тим минобацачима кућа испред тог мостића лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да. Долазимо 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад крећете са минобацачима?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 25-ог могу да кажем после подне, али је још увек био дан. Значи, није било после подне тамо 6 по мраку него је био још увек дан, не могу да кажем тачно колико је сати јер нисам имао сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су ти минобацачи иза полицијске станице, да ли затичете ту полицију код полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па сад ми смо се сви окупили испред станице кад је требало да се крене али смо се вратили назад. Онда је било ти остајеш овде, ови остају овде, а они иду возилима негде и од некуд крећу. Претпостављам да крећу од села Рештане, а испред било је, значи било је изузев што је ситуација била ненормална и почео је рат, ништа друго ненормално није било, значи било је и раније тако је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам опишите то кретање, путању, како сте ишли и колико вас је било отприлике са тим минобацачем када сте кренули?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па овако – један камион, могу да кажем сад у жаргону, не знам тачно како се зове, ми га зовемо стодесетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите тако.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, то је био наш камион оклопљен, у њега су значи натоварене техника, ти минобацачи и ту је стајала и друга техника сва коју смо имали и ми смо се углавном за време рата њим кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' то тај блиндирани камион, сав у оклопу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па ове СМБ, браон, зелене, значи шарене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене боје?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па стандардно је као и свака возила што су се, она што су се радила мислим серијски све на једном месту за сву полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писало нешто на њему?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће да је писало «полиција» на вратима, али нисам сигуран у то, можда и није, значи ово не могу да кажем тачно. Значи, када ми је јављено да се преместим са људством на том месту, значи ја идем по њих, камион долази у ствари по нас, идемо по њих, узимамо средства, значи још увек је дан и возимо се мирно сасвим до пункта, не до пункта односно него пре те зградице пункта у кућу лево од пута пре мостића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, којим путем идете? Од полицијске станице крећете? Да ли је то овај Рештански пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Рештански пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите, прецизније нам говорите.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, Рештанским путем идемо ка том селу Студенчане и пре тог нашег пункта на самом крају села где је та раскрсница Студенчане – Пећане, смештамо се пре мостића лево у кућу и ту остајемо два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту имали неке нападе? Да ли је било неких интервенција?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Имали смо, није то било значи нешто жестоко, с тим што смо то одељење минобацача и та подршка где сам ја остајао углавном у почетку, је била увек иза тих првих линија можда 500, 600, 700, 800 метара до километар. Значи, јер увек по својој природи то је подршка која ми је позади. Значи, ми смо остајали сами позади, било нас је позади можда, значи то одељење минобацача осам човека и можда још 12 можда људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је остало?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Остало је у тој кући. Значи, остали као подршка и то одељење минобацача од 7, 8 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ко остаје у Сувој Реци? Да ли је неко остао од ваше чете треће?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Остала су два човека у хотелу, мислим пошто су тражили да остану било их је страх да крену. Тражили су да остану и онда су сутрадан кад су видели да су остали сами тражили да дођу и дошли су код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дошао је 87. одред?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 87. је касније тог дана после подне или већ предвече већ је почео да, после нашег доласка јер ми смо већ били у Рештану, онда је долазио 87. Међутим, они не могу да дођу до наших линија док год ми не одемо даље. Значи, они остају где и прођемо да то запоседну и да чувају. Пошто ми још нисмо изашли са тих линија онда они још нису, значи не можемо да имамо, да будемо баш непосредно заједно, нису они никад били баш непосредно с нама, виђамо се ми али у тим тренуцима нису дошли. Дошли су до негде иза нас, до неких позиција где смо ми већ прошли и ту су се негде сместили, а где тачно не знам. Сместили су се и по Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, по Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Негде, не знам где тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се даље дешава?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, 25-ог, 26-ог већ сад ујутру креће се поново значи у те акције, поново се покушава да се дође до села Студенчане, ту се већ користимо минобацаче по тој коси, по тамо улазу у село, користе се ту и разна друга техника са других локација негде изнад Суве Реке, не знам тачно где, по звуку и по местима које су гађали, претпостављам да је то негде ка Призрену било па са десне стране. Значи, ту је била распоређена војска и ко све не, значи доста технике је ту било и

коришћено је за улаз у то село Студенчане јер су га баш бранили због тог прилаза прилично чистог и дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Сикетић ту?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сикетић да ту је, он је испред мене значи ка том селу Студенчане негде на пола пута. Тачно локацију не знам јер врло је било тешко да узнапредујемо да приђу селу, тај прилазак врло дуго траје, значи ту пар сати се проведе малтене у некој рупи. Значи, чак ја мислим да је једног тренутка тог дана био и неки наш авио укључен. Значи, ми смо мислили да је неки страни, по томе се сећам. Значи, да је био чак неки авион укључен и док су они покушавали да напредују, ми смо имали нека дејства по нама позади, нисмо успели чак прецизно свако дејство да лоцирамо одакле, мислили смо да није остао неко иза, да није неко из овог села Пећани итд. На крају смо неке успели да лоцирамо по тим косама, неки који су ту заостали или већ су били тако тактички избачени, није ни битно сад. Имали смо значи дејства по нама, док смо ми дејствовали минобацачима то се наравно видело. Ми смо били сакривени иза неких кућа и зидова али се види приликом дејства они гасови како иду увис и они нас по томе лоцирају. Значи, није то било неко оштро дејство али није било ни баш згодно јер је рикошетирано ту око нас и ми смо сви били по трави. Пронашли смо те неке локације одакле су могли да нас гађају, по њима смо мало ту издејствовали и онда је то престало. Е, како је сад дошло до тога да се прође и уђе кроз село Студенчане, не бих могао добро да се сетим. Значи, само знам да сам позван да опет пређем на неку следећу локацију. Следећа локација је била село Самодража, прво следеће иза Студенчане. Значи, на истом том правцу ка Рештански пут па ка Ораховцу, али тада већ кроз та села друга и другим правцима са других страна су долазиле неке друге чете, не знам које, тако да је некако успело то да се пробије, да се они потискују ка. То су сад села Добродељане, Пагаруша, па то иде тамо ка Малише, Вукадреница тамо, значи та наша линија која је била, тако тај неки круг да кажемо како се зову села, покушавам да се сетим, Слапужа, Непећане, Рештане, Студенчане, Самодража, Оптеруша, Зочиште и шта ја знам да се тај круг тамо гура ка том делу ка Малишеву, не знам више ни где то иде, нисам ишао толико далеко. Значи, следеће место где се премештам је, ја мислим да је то било и тог 26-ог и мислим да знам по томе јер је тад рањен у селу Добродељане негде да ли је то било 26-ог, мислим да је било 26-ог негде, још увек је била обданица после подне, био је рањен наш један полицајац Миленовић Срђан, да он је рањен у Добродељну. Ја сам тада био на раскрсници, то је већ онај колски пут, чим се уђе у село Студенчане, колски је пут све до не знам тамо до неког села где се поново наставља асфалт. Значи, тај колски пут има једну раскрсницу, излаз из села Студенчане и Самодража дели их једна, да кажем, удолина, празна онако

без везе као неки виноград и не знам шта ли је и ту је раскрсница, значи право тим путем се наставља у Самодражу а десно се одваја за то Добродељане и касније тамо за Пагарушу и нека села која још иду. Значи, ја проводим у моменту кад се вози он рањен ја сам ту десно од раскрснице има нека рупа и неке две стене, ту сам се затекао у том тренутку. Следеће вече преспавали смо у првим кућама село Самодража које је тад било и сутрадан се наставља овамо ка селу Добродељане и у том селу остајемо неко време. Значи сад не могу да кажем тачно – 10-ак дана, 7 дана, изгубио сам појам о времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је нишка чета, врањска чета, лесковачка чета, како је то ишло, да ли сте ви у контакту са њима, да ли знате њихове положаје, како се све то одвија, да ли сте имали прилике да видите неку борбену групу војну?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Мислим да је било овако распоређено – села Слапужане ка овамо да кажем Ораховцу, мислим да су држали прво Врање, па Крушевац, па онда можда Ниш па Пирот, па Лесковац, тако неки распоред, мада нисмо имали контакта, видео сам значи неке из Пирота сећам се јер сам видео једног колегу са академије, али у моментима кад није било дејстава срели смо се ту где сам ја био на тој позицији на тој раскрсници па мало још дубље има једна гола падина, ту смо се као срели они су вероватно дошли овамо преко Самодража, преко тог дела. Не знам којим путем они су значи већ прошли Самодраже и ту смо се као срели, ту сам их видео значи остало само преко станице, аудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, с ким Ви комуницирате преко станице? Ко координише том акцијом и кад се акција та завршила, та борбена операција?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, мени конкретно задатке издаје командир чете, тако је и било, значи ми слушамо све али конкретне задатке добијемо од свог првог претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад кажете слушате све, Ви имате средства везе, јел' тако, то су отворене?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја сам имао средства везе као командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па оно радио станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио станицу? И да ли Ви можете да чујете рецимо команданта Митровића да се обраћа Сикетићу или да каже тако, тако на тим правцима?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да, све чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то чујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да. Значи, која је његова позиција тачно била и где се тачно налазио не знам, могу само да нагађам по ономе

коме се обраћа. Значи, да ли ко види одозго, вероватно је то неко доминантно место, тако би требало да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог 26. марта када је баш била у јеку та акција, да ли сте чули команданта Митровића?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не могу да Вам кажем тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам посебно даје неке задатке?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, чуо се он сваког дана, то је сасвим нормална ствар била. Значи, то је трајало 26. па је било сутра и 27-ог, па рецимо можда после 3, 4 дана то је као мало слегло, ми смо запосели неке положаје и онда се није догађало ништа. Мислим можда се негде, негде, где сам био ја није се вероватно ништа, тако да је тих 3, 4, 5, 7 дана ако се ја добро сећам, док је било тих нон стоп дејстава значи било је нон стоп команда, није било никаквог прекида с тим што је наравно ту се повремено се укључивао ту и заменик, како се звао, мислим да је презиме Илић или тако нешто, пошто је он имао позивни број 2, значи он се повремено чуо, с тим што постоји могућност јер ја не знам тачно да су били одвојени физички па да је он значи надледао један део а овај други што је и нормално јер је велика територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви имали неки позивни знак?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, «Чегар 35», Сикетић је био «30» као командир чете, су били цели бројеви значи на десетице, 10, 20, 30, 40 а командири водова 1, 2, 3, 4, 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, реците, нисте конкретно рекли који је то задатак био који сте ви добили значи да већ кренете 25-ог у те акције? Шта је вама Сикетић рекао који вам је задатак, шта треба да урадите, да ли вам је поделио те карте, локације куда како треба да се нађете? Само реците конкретно шта вам је рекао који је задатак?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Задатак је да идемо да чистимо терене против од терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, шта значи чишћење терена?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па значи неутралисање њих са тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је конкретно речено шта би радили са цивилима, рецимо одвијају се те неке борбене акције, шта ако би били ту цивили да ли бисте њих на неки начин збринули? Да ли сте имали неке инструкције, упутства шта урадити са цивилима?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја нисам. Значи, није ништа речено, колико се ја сећам није ништа помињано на ту тему, али у суштини тамо где смо се ми појављивали нисмо ни наилазили на њих, бар ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта мислите где су били ти цивили? Јел' су то напуштена места била?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, имао сам прилике да видим јер они су прилично добро обавештајно радили, значи они су се исто спремали на све могућност. Значи, ја сам имао прилике да видим да док ми имамо дејства и не можемо да прођемо рецимо комплетно то село Студенчане. Двогледом и оптиком смо неком гледали у даљини како се кола извлаче. Значи, неке колоне како се пресијавају на сунцу у даљини, како се извлаче возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возила? Каква су то возила?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не бих могао да кажем јер је прилично далеко било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путничка, војна, полицијска?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Путничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путничка возила? Па колико би то било возила, већа нека колона?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Прилично далеко и значи виђало се само онако на неким превојима кад пређу, значи по томе смо претпоставили да се они сви, да ови што су ту ми имамо дејства с њихове стране да то није нека огромна група већ да су они на добрим местима распоређени и доминантни, значи могу да држе наше снаге све да ови не могу, да кажем, отворено и брзо да напредују и да они одржавају значи такво стање само до момента док се сви извуку и онда се једноставно и они склоне и нестану. Значи, онда се дешава да смо два дана у месту, да не можемо да се покренемо, а онда за два сата прођемо 2 км. Ја сам лично на то наилазио, сад какво им је друго искуство, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када је завршено то чишћење терена? Када би то било, ког датума?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 27, 28. рецимо, можда још неки дан после али по позицији где сам се ја затекао ја мислим да не би требало да буде ван овог датума, јер сам се у селу Добродељане налазио у једној кући па ја мислим једно 10-ак дана, а ја мислим да сам 19. априла ишао први пут на викенд, значи да само направим једну, да се временски оријентишем. 19. априла сам први пут отишао на викенд кући на један дан, два. Нисам отишао значи из тог села, прешли смо једно вече у село Лешане, то је ка Призрену па одатле кроз Суву Реку до села Мовљане које је то тамо на другом путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у селу Мовљане?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Мовљане је било српско село, али су се од напада, пошто је било јаче упориште изнад тог села Мовљане, а то је иначе на одређеној надморској висини доминантан положај, имају та села где су се они налазили у односу на село Мовљане. Приликом неких напада на то село Срби су се сви повукли одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било полиције?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па било је, горе полиције није било, него је било, како да кажем сад, нека територијална одбрана или шта ли је то сачињена од тих Срба који су ту живели. Међутим, пошто су их они ту напали, пришли су им близу, они су као мало се борили с њима, нешто су као, међутим, повукли су се сви и напустили то село, тако да ми после некако долазимо до тог села и ту главнину, значи времена које сам провео доле проводим ту у том селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где је било командно место Сикетићево?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад марта месеца 1999. године, где је било његово?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па командно место у суштини није ни постојало зато што стално смо били мобилни на разноразним позицијама. У суштини углавном ван Суве Реке. Ја сам за цео рат изузмимо значи проласке возила кроз Суву Реку, можда сам дошао три до пет пута, ајде рецимо пет пута сам дошао у Суву Реку. Све време смо били по тим неким селима ван Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је објављено бомбардовање, дакле ви сте били у Сувој Реци у хотелу «Балкан», у којим униформама сте тад били, дакле да направимо неку разлику?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па Посебна јединица полиције користила је маскирне униформе зелене које је имала. Значи, ја нисам имао ту униформу, позајмио сам неку униформу, јакну и панталоне рецимо, иначе би био у плавој, била је значи ситуација где су у мом воду конкретно били у плавој униформи јер није имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, било је помешано и маскирно плавих и зелених?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Углавном су биле зелене маскирне, али је било тих назваћу их јадника који су били у плавим јер су они били драстично штрчали од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кад сте добили задатак, дакле да идете у чишћење терена, да ли је то подразумевало неку другу униформу да обучете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Ми смо у тој униформи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, искључиво у зелено маскирној и ко је имао другу неку плаву униформу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том временском периоду Ви видели команданта Митровића?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели уопште?



СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је његово командно место било?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате? Да ли знате, реците?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја сам команданта једном видео можда све укупно кад се сабере можда три или четири пута врло кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком временском периоду?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Од кад сам ја први пут отишао, значи то би било рецимо децембар 1998. та смена, 15. децембар, 15. јануар и после и за време рата можда значи у пролазу без неког директног контакта између нас. Значи, упознавање, ето Сикетић ме је упознао ево ово је нови командир вода и тако то, значи то чисто упознавање, није ништа нешто шире и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете тад у пар наврата када сте га видели како је он био обучен и како је изгледао?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Исто као, значи потпуно исто у зеленој униформи, значи ништа различито од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао нешто на глави?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па имао је капу пошто је формацијски била капа чини ми се, она је била мало неког облика. Ја је нисам користио поштено, неког облика је била није ми се свиђала и није ми одговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја Вас не питам формацијски шта би требало да носи, него тад кад сте га у пар наврата видели како је био обучен?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: И без капе и са капом. Значи, једноставно није то ништа било строго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли је имао чинове можда? Да ли је носио чинове?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не бих могао да се сетим, могуће да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите, али могуће? А од оружја да ли сте имали прилике да видите шта је имао?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам, али мислим да нисам, али нисам код наших људи виђао неко другачије од формацијског, значи од аутоматске пушке, овог пушкомитраљеза и тако. Нисам виђао друго да су људи носили, значи то би ми сигурно остало у сећању да сам видео, али нисам видео. Контакти су нам били кратки тако да нисам ни обраћао пажњу поштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо једну паузу па ћемо наставити тако да се и Ви одморите.

## Суд доноси

### РЕШЕЊЕ

**ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута ради одмора.**

**Настављено у 12,10 сати.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока. Јел' смо сви ту, јел' тако? Јесмо.

Господине Обрадовићу, ја бих Вам само предочила исказ Сикетићев кад је говорио о дислокацији и он је рекао да је много пре 24-ог био дислоциран, можда чак на једно 10 дана па је после рекао можда и на 5 дана да је био дислоциран из Суве Реке. Дакле, није био у Сувој Реци, његово командно место је било у селу Мовљане и кад је кренуо у ту акцију 25-ог у јутарњим сатима, дакле, он креће из Мовљана, долази до села Рештане, у Рештану је основна школа, ту је био смештен део његове јединице и тако они развијени у стрелце крећу тим Рештанским путем, Речане пардон.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Речане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Па нам је дао неко појашњење, ја чисто да ли можете да се присетите, па нам је дао неко појашњење да је он 15 дана раније, каже: «дислоцирали смо се из Суве Реке на дан када је почело бомбардовање», то смо му ми предочили јер је својевремено тако говорио у истрази, каже сведок да је то било доста пре, бар пре пет дана унапред с обзиром да је био у фебруару на обуци у тадашњим црвеним береткама коју обуку је завршио негде 23, 24-ог фебруара. Дакле, већ негде на 10 до 5 дана, ајде максимум он је био дислоциран из Суве Реке и све ово што сам Вам предочила и каже познато му је да је на телевизији објављено да је прво бомбардована Приштина, у то време је већ био у Мовљанима, значи извршена је дислокација непосредно пре тога тако да је могуће да је пермутовао док је код истражног судије рекао да је на дан бомбардовања измештен. Да ли вам то нешто, пошто Ви кажете да сте ви били заједно у то време у хотелу, да ли вам то нешто говори, да ли вам можда на тај начин могу освежити памћење или остајете при ономе што сте рекли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ми јесмо били у тренутку бомбардовања у хотели. Значи, сећам се да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24-ог?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 24-ог значи увече били смо у хотелу, излазили смо на терасу и гледали смо шта се догађа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Сикетић?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да. Е сад да ли је. Значи, по томе се сећам да смо ја и он били у хотелу. Е сад, пошто је он као командир чете мобилан, значи он може да буде где год му је људство. Сад ја не знам где су били остали распоређени. За један вод знам да је ту био негде изнад или два вода да су рецимо изнад Суве Реке ка Призрену па десно или лево од пута негде, а где су били остали не знам, можда су они били негде тамо по Речану и Мовљану, а у том тренутку кад је бомбардовање било он се затекао у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже бомбардовање је почело 24-ог. Тек кад је било почело они су већ били на дислокацији ван Суве Реке али да је то било 2, 3, или 4 дана пред само бомбардовање, не би могао тачно да се сети датума?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Неки дан пре је почела та дислокација јер ни ја не бих могао да кажем тачно, али то није било више од 2 дана пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам само то предочавам, Ви се сећате тако како се Ви сећате.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Није било више од 2 дана пре, с тим што нисам ја био нон стоп са њим. Значи, сећам се да у том тренутку кад је већ ајде да кажемо ево овако да се мало боље сетим, значи ја сам био дежуран, 24-ог почиње бомбардовање, у ствари ми и не знамо него онако по осећају тресу се стакла, јер улаз у хотел је, хол је у стаклу, има двоје стаклених врата и велике стаклене површине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: О хотелу «Балкан». Значи, ја сам дежуран доле и ви сте у једној стакленој просторији где се то ето тресе једном, други пут, трећи пут. Излазимо испред гледамо, питамо стражара на крову шта се догађа. Он каже нешто ка Приштини се изгледа да ли неке експлозије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он вама говори?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Говори стражар са тог крова, ја га питам, значи ја сам дежуран у хотелу, не знам где се налази Сикетић тад. Значи, међутим, после уочавамо полако да почиње оно да лете неки пројектили шта ли је, по небу негде завршавају на разноразним странама и схватили смо о чему се ради. Е сад, после тога, значи кад се већ мало завршило да кажем тај први талас бомбардовања нешто касније се сећам да сам био са Сикетићем, али да ли је он проводио све време у хотелу или не, значи били смо у једном тренутку у његовој просторији где је обично био тај који је био, пошто је он имао заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли Вас добро разумем? 24-ог Ви кажете да је Сикетић био ту у хотелу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Био је у том тренутку после, значи кад се завршило то бомбардовање и шта ја зна, он је био у тим тренуцима ту са мном, ја сам дошао и видео сам да је ту, питао сам јели бре шта је ово, изашли смо на терасу, погледали и каже почело је. Ми сад више немамо контакт после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За хотел «Балкан», Сикетић каже да је углавном био 87. одред у хотелу «Балкан», али како му се чини њихова дислокација је била наређена тако да у самом почињењу бомбардовања полицијских снага у хотелу «Балкан» већ није било.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Са почетка бомбардовања већ није било никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да је углавном 87. одред био ту.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У свој исказ сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви остајете при Вашем исказу? Добро. Даље каже да је његово командно место било у Мовљанина, а имали су један вод у Речанима, чини му се да је то било прокупачки вод, један вод је био на самом улазу у Мовљане. Да ли Вам је то нешто познато? Дакле, он говори о командном месту у Мовљанима, зато сам Вас питала.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па он може, значи овако он вероватно назива своје командно место где се он сместио. Е сад, он може да буде мобилан значи да се смести где год су његове јединице. Значи, може да буде са мојим водом, са првим, другим, трећим пошто има шест водова у чети, може да буде са било ким, значи где он процени да му је најбоље он може ту да буде, с тим да може то командно место да му буде, значи да се определи да то буде то командно место да га одреди да буде само ту или може да буде мобилан да он стално мења позиције, с тим што је нама главно, да кажем, не командно место него да кажемо нека наша ајде база где смо се ми окупљали, има чак и неки магацинчић и то у хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту вам је била база?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ту смо ми значи ишли на редовне смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је ту долазио Митровић, да ли је долазио да вас обилази?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Обично је Сикетић ишао у Призрен, јер је у Призрену била команда одреда, ја мислим у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим хотела «Балкан» и тих појединих објеката по Сувој Реци где је била смештена та трећа чета, које су још, ја сам Вас то питала и на почетку да ли можете још да прецизирате који су још то објекти? Ако не можете ја ћу Вам поставити питање јер сад ћу Вам рећи?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Објекти где су били измештени, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не измештени него ту где су били?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Наши објекти где смо иначе ми били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: То је значи хотел «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја не знам за други. Значи, 87. је своје смене људства и задатке које су имали, значи осматрање и одржавање те комуникације на раскрсници у селу Дуље, они су вршили смене људства тамо, значи снабдевали су се, комуницирали с нама, долазили до нас пошто они нису имали адекватне услове за хигијену итд. за купање и туширање па су онда долазили и користили хотел, али им је оно централно место где су се они налазили и да кажем, мењали смене пре почетка рата је било то. Значи, на Дуљу а ми смо били у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас нам је пристигао извештај који сам ја тражила да нам доставе везано за трећу чету и имамо, дакле, сад Вам предочавам јер сам то у јутарњим сатима добила, каже овако: «Главна база до почетка НАТО агресије је био хотел «Балкан» у Сувој Реци где је смештена команда са МТС-ом и већи број припадника треће чете док је остали део људства зависно од времена и задатка био распоређен по осталим објектима у Сувој Реци и околним местима и то», ако се Ви присетити Ви кажите. Дакле, каже били су смештени у Основној школи у Речану.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште имате представу где је та Основна школа у Речану?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Знам где је Речане али не знам где је Основана школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, говори се о Вашој чети.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватни објекти у Доњој Крушици привремено полицијско одељење и приватни објекти у Мовљану, у Будакову, Робна кућа и Основна школа у Сувој Реци, хала «Дампер» су у Широком, Основна школа у Рештану, контролно безбедносни пункт у Рештану, приватни објекти у Студенчану и Самодражи. Дакле, то су локације где је била смештена трећа чета, водови, одељења.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, овако по тим локацијама које помињете, значи овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента кад сте Ви дошли, преузели смену 16. марта Ви сте били у хотелу «Балкан», да ли Вам је познато где је све било још, то сам Вас питала?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Само хотел «Балкан» и кад сам ја дошао 16. марта било је два вода. Значи, два вода редовна смена у хотелу «Балкан», није више. Е после, значи то што се помињу те локације Будаково, Мовљане, како сте рекли Крушица, мала Круша, ту су биле неке локације где смо се ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доња Крушица.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Доња Крушица е јесте. То је значи једно место та Доња Крушица није неко богзна колико место, оно је на путу ка селу Мовљане. Значи, ту је једна велика узбрдица и у том делу где је та Крушица је прав пут негде пар стотина метара брисан и чист. Са десне стране су они имали можда на једно и до 200 метара чак из урађене транше, значи неке бункерчиће и ти смештаји се односе на позиције где су се налазиле јединице али за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је у овом извештају до почетка НАТО агресије хотел «Балкан» и све ово што сам Вам побројала, то је по овом извештају. Даље, па сад и ово ако можете да нам мало помогнете. Овде је Сикетићев извештај.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се председнице, јел' могу само да Вас прекинем, с обзиром да је у вези тог извештаја који нам читате, а који сте Ви данас добили. Прво ми тај извештај нисмо извели тај доказ, а предочавамо га. Друго, ко је сачинио тај извештај и на основу чега јер колико сам ја прегледајући списе гледао ми то добијамо из треће руке нека обавештења, извештаје, а не на основу оригинал докумената и аката из тог периода и на основу чега је на пример тај извештај који Ви сад нама читате ко га је саставио и на основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас то никакви извештаји из треће руке нису него или од наше службе за откривање ратних злочина.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: На основу чега је та служба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сад полемисати о томе, а овај извештај. Сад нећемо полемисати о томе, ево то је извештај који је сачинио Зоран Сикетић. Наравно да ћемо морати опет да га позовемо да би се изјаснио, јер ја сам то сада добила.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Зоран Сикетић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел' то заведен документ за време 1999?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ћемо после, нећемо сад пред сведоком.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Предочавамо а нисмо извели као доказ, нико није упознат са тим од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставићемо, данас смо добили, да искористимо присуство сведоково пошто је из треће чете.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи две ствари. Предочавамо нешто што није изведено као доказ у поступку и нико није упознат са тим доказом тако да ја не знам како одбрана може да реагује и да постави питање у вези документа с којим није упозната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам Вам прочитала, сад овог момента сам Вам прочитала. Добро. Да ли Ви знате где је фабрика «Дампер»?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Фабрика «Дампер» ако се добро сећам треба да је на изласку из Суве Реке ка Призрену са леве стране, ја мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли виђали да ли је било ту некога, униформисана лица и тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Једном приликом сам се нашао ту негде чак на некој пријавници али можда је то било нешто привремено оно на пар сати па се изместе. Значи, чисто ради размештања, промене локација и неких зававања трагова и тако то. Не бих рекао да је била локација смештена јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је командант 87. одреда био у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Био је Гркајац Миле, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не. Можда уз подсећање бих препознао презиме али командир чете је био Гркајац Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Ранђеловић Зоран да ли знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ако бисте ми понудили још неко име могао бих да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте чули ко је Ранђеловић Зоран?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће да се ради о њему. Значи, не могу да кажем тачно, могуће да се ради о том презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нешто знате о сабирним центрима у, то време да ли су били неки сабирни центри?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Не знам ништа о сабирном центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сикетић кад је био саслушан овде у својству сведока говорио је да је акција била завршена отприлике 30. марта, а везано за цивиле он каже да су цивили требали да буду упућени у сабирне центре и колико зна један од сабирних већих центара био је на пола пута између Суве Реке и Призрена. Да ли Ви нешто о томе знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам да ли је био сабирни центар и шта је било, знам једино да је од авијације НАТО-а вођена нека група цивила код села Корише. По томе знам да је нешто ту било, а шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, конкретно о постојању сабирног центра.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Знам да су били неки цивили ту и да су они вероватно грешком неком погођени ноћу, не знам када тачно датум, неким специјалним бомбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате када је Гркајац стигао у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Он конкретно не. 87. је стигао можда 20, не могуј да кажем тачно кад је стигао ни 87. јер нисам их конкретно видео кад су стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је био смештен?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Они су били, где им је била команда не знам, негде претпостављам негде у Сувој Реци јер су они држали, имали неке распореде и по Сувој Реци и по местима значи где смо ми прошли, да кажем где је терен био очишћен, они су те, они су да кажем одржавали тај терен. Значи, они су запоседали тај терен и одржавали кад ми кренемо даље, заузимали тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете само да појасните, Ви кажете о сменама па 16. март па на колико на 40 дана, јел' тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 30 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 дана. Интересује ме, пошто Ви кажете прво сте ви дошли као трећа чета 37. одреда, а 87. одред је дошао касније. Знате зашто Вас ово питам? Јер ми по овим извештајима у списима које имамо стално фигурира да је било ангажовање припадника 37. и 87. одреда ПЈП-а у исто време, дакле, кад се ангажује 37. аутоматски се ангажује 87. дакле, то су исте те смене. Е сад, шта би то значило ако сте ви ангажовани 16-ог, ангажован је 87. одред. Како то ви сте дошли, а њих нема? Где су они? То ако можете да нам објасните?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Смене се увек одвијају у исто време. Значи, дође смена два вода 37-ог и дође смена 87-ог, значи ми заједно дођемо, мислим заједно дођемо они оду на своју позицију, ми се заменимо са својим људима на нашој позицији. Значи, исто трају смене 30 дана, значи практично истим превозним средствима ми дођемо до доле. Значи, они су увек долазили заједно са нама и заједно ишли кући на смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су тог 16. марта кад сте ви дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Они су били на Дуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су на Дуљу? Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, 87. је увек на Дуљу, 37. је увек у Сувој Реци и они су стационарни на Дуљу, имају неке страже и нека осматрања и шта ја знам, они ето чувају ту комуникацију да то врше то осматрање у том реону, док је 37. радио, 37. је имао пункт у Рештану, односно на тој раскрсници на Рештанском путу који је јачине био једног одељења и тако се мењало дневно, значи 24 сата је трајао пункт и одржавао је ове тешке патроле до села Малишево и назад и до једне раскрснице изнад



села Оштеруша ка Ораховцу и назад. Значи, то су биле делатности и пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чекајте, овде имамо исказ опт. Митровића да је 87. одред био на пункту Рештане?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 37. је био на пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али био је и 87. и можда ту неки локални су били, колико се сећа.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Можда је 87. то заузео када смо ми напустили ту локацију и отишли даље. То би био нормалан след околности да они запоседну ту локацију. Значи, они су заузимали и даље за нама и у селу Студенчане и Даље и у Самодраже и свуда где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците ми ово. Кад сте ви сад напустили, отишли сте, кренули сте у акцију и кажете 87. одред је дошао или тог дана, јел' тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Остатак и 37-ог и 87-ог је стигао, значи јер ми смо дошли на редовну смену два вода 37-ог и сад ја бих рекао да је један вод 87-ог увек била смена да су они били јачине једног вода тамо говорим на Дуљу, а да су два вода су увек била у Сувој Реци оно пре рата. Е сад, остатак значи јединице је био доведен накнадно. Значи, када је већ све то. 37. је дошао нешто раније пошто је већ била претња, пошто су већ почели напади на патроле, кад су повучени посматрачи, а 87. ја мислим, али не могу да тврдим сигурно да је дошао по бомбардовању. Значи, можда сутра, ја мислим да је дошао сутрадан послеподне, не могу да кажем тачно, јер нисам имао директног контакта с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви осим тада што сте имали претрес те куће након што је Мисија ОЕБС-а напустила Суву Реку, значи то 22.03. да ли сте у том периоду вршили још какав претрес кућа у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би задужен, ако сте ви дошли као испомоћ, дакле тој локалној полицији ко би био ту сад задужен евентуално ако би било потребно да се провери да ли има негде припадника ОВК, да ли има неког оружја по тим кућама или било шта? Ко би ту требао да врши претрес кућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, по да кажем онако по организацији би требао онај ко је ту да кажемо локална полиција би требало у неким нормалним ситуацијама, с тим што сад пошто смо ми били на испомоћ није био проблем таквог типа ни на почетку рата у самој Сувој

Реци, да кажемо да је било неких таквих обрачуна и претњи, наравно није било сто посто безбедно али није било тог типа као што се догађало са стране по овим селима. Да ли је било још неког прегледа неких кућа ОЕСЦ-а, не бих могао да одговорим. Значи, да ли је то нешто организовано, није не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили у истрази да сте се скупили испред ОУП-а да ли је то било кад сте кренули према селу Рештане па са тим возилом оклопним?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тад било?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, по позиву да се преместим на ту и ту локацију, значи одлазимо испред пошто су техника је већ била иза, значи њих сакупљамо, сви се скупљамо колико нас је остало који смо требали да идемо на ту другу локацију и возилом идемо право тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сте све возила имали осим, како кажете стодесетке, шта сте још имали од возила?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Овако, мој вод је имао, значи специјално, да кажем специјално возило, односно оклопно, специјално оклопно возило са топом троцевцем 20 мм, то би било у саставу вода један, један такав. Онда био је ја мислим још један камион стодесет који је користила команда за допуну, попуну, снабдевање и тако то. Треба да је била чак једна лада нива блиндирана али не знам, јесте била је једна лада нива блиндирана. Е сад може да се деси да је чак био, значи да су биле две стодесетке маскирне те шарене и да је била једна плава, али не бих рекао да је баш та плава нешто коришћена, јер су нека возила због неадекватности, јер нису била оклопљена јер нису била у тако добром стању за коришћење, она једноставно нису коришћена него су негде била прикривена до првог одласка за Крушевац, да се врате, мислим не би стајала онако напољу отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ланд Ровере?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ланд Ровер је био један. Нисам сигуран да је коришћен за време рата зато што је приликом смене када сам ја био значи од децембра, јануара па негде пред крај су била отпала врата задња. Значи, он је био блиндиран па се нешто лелујала врата, с њим се ишло у патроле. Значи у патролу је увек ишла лада нива, где смо када смо били заједно ишли ја и Сикетић, па онда овај камион стодесет је био шта ја знам неких 7, 8 људи, тако и Ланд Ровер блиндирани којим је било колико је могло да стане, значи два напред и два-три позади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тако се ишло у патроле? У ком временском периоду је то било?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па значи пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Пре рата, значи од кад сам ја отишао и пре него што сам ја отишао први пут и после ишло све до повлачења ових посматрача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било сад са тим Ланд Ровером након повлачења посматрача шта се дешава?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам шта се догађа с њим. Не знам ни да ли је он дошао уопште на последњу смену, на ту смену. Они су отишли то је, сад не могу ни да се сетим чије је то возило у ствари. Значи, да ли је то из Прокупља, да ли је из Крушевца, не бих могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је возио?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ко је возио? Па Ланд Ровер и та да кажемо у нормалним ситуацијама путничка возила је возио ко је стигао, значи само ко је возио камионе, значи могу да кажем одређено да су постојали неки возачи који су возили ове стодесетке јер ипак није исто возити возило обично и камион где се возе људи и мине позади тако да није баш а још тако да кажем камион, треба неко. Значи, за те камионе знам ко је отприлике возио, а за Ланд Ровер је возио као и ладу ниву као и свако возило значи ко се задесио он је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје је био тај Ланд Ровер?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ланд Ровер је био маскирно зелене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелено маскирне?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сад се сећам. Коришћен је ја мислим и почетком рата, сећам се по томе што је по наређењу да се маскирају возила додатно, значи не само, он је био на фарбању, али додатним маскирањем преко њега је била превучена нека амболија или нешто. Значи, онако личио је на једну огромну овцу из даљине. По томе се сећам да је коришћен, значи се не бих сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли га виђали тад кад сте преузели ту смену 16. марта у Сувој Реци, јесте ли видели где би био тај?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам где се тачно налазио, јер ја сам са својим људством углавном користио, у ствари не углавном, само сам користио ту стодесетку, ништа више. Где се тачно налазио, не знам, јер користили су и други вероватно исто таква возила јер сви смо имали слична возила, значи возила оне ципове и УАЗ како се већ звало који су били као руске производње исто маскирне неке браон, није маскирна, нека зелено браон боје. Они су имали позади да се извлаче куполе за митраљезе, по неки Ланд Ровер, ладе ниве и стодесет. Значи, то је било оно да кажемо стандардно што су користиле све јединице. Е сад, који је чији био и да ми смо имали још једно возило, није можда много битно, користио је доктор, то

је неки комби, да ли сад рено, мерцедес, они мали старији четвртасти који је исто био измазан, плаве боје је био али цивилни и измазан је био неким блатом и неким глупостима да буде маскиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте спомињали да је маскиран био Ланд Ровер да ли сам Вас разумела фолијом неком?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, то је као јамболија, оно чупаво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па нешто су ето чисто испребацивали преко да не делује, оно што се ставља на подове, преко кревета, не знам како се то зове. Значи, нешто тог типа је било пребачено као негде и измазан је био неким лопатама блата, грања, значи сва возила су се тако додатно маскирала да се нормално не би снимало одозго, да би се они лакше кретали по путу и тако даље да би можда личило као ето да су цивилна нека возила па да их не дирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви од момента када је Мисија ОЕБС-а напустила Суву Реку, имали било какве контакте са локалном полицијом, са припадницима полиције ОУП-а Сува Река било какве контакте у смислу неке координације, неког извршавања заједничког задатка или било шта? Да ли сте имали нешто заједничко?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће да је било, али ја о томе не знам, јер нисам ја директно контактирао с њима и остваривао такву сарадњу већ је то ишло преко командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлазили у ОУП Сува Река?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога сте Ви одлазили?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па господине Репановић је био командир станице тад. Ми смо имали чак и нека дежурства ноћна, значи смењивали смо се тако командири водова док је била ситуација нормална. Значи, чисто једно ето тако дежурство ноћу. Ништа се у суштини посебно није ни догађало тада али тад је и било мирно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу сте ишли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Била су као ноћна дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А као дежурства?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта, заједнички сте дежурали?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не, нико није био од њих него смо ми као дежурали ноћу у њиховој станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њиховој станици? А где су они били?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па у својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, било је тако и смене?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, чисто просто једно старешинско дежурство, значи ништа конкретно ето да се мало прати ситуација и тако да би они мало одморили, јер њих је то мали ОУП, значи мало старешина има, један, двојица, тројица, не знам сад колико их је тачно било да би они мало, пошто ми старешине нисмо били у тим да кажемо кад је била мирна ситуација нисмо били толико оптерећени и могли смо да дежурамо тако ноћу и тако да нас је падало периодично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко вас одређује да идете да дежурате па кажете тог и тог дана идете у ОУП Сува Река? Ко вам је то?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Није то било ништа ненормално. Значи, то је била стандардна процедура. Значи, ја не могу да се сетим сад колико смо често дежурали, значи није то било сваки дан, сваки други дан, али ја могу да се сетим да сам био до три пута на том дежурству за време једне смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неки извештај подносили након обављеног дежурства?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте, да кажем, реферисали шта је било те ноћи?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ништа, дође ујутру Репановић господин је долазио, кад дође ујутру, углавном није ништа ни било. Значи, тад је био миран период, ништа се није догађало у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кад кажете тад је био миран период, који је то период када је било мирно у Сувој Реци, дакле да се ништа није дешавало?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Пре почетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, ја сам дежурао могу да кажем да се сећам да сам ишао на та дежурства тад први пут када сам ишао на смене, значи од децембар, јануар 1998, 1999. година. За овај сад период, ових 10-ак, 15 дана мислим да нисам био ниједном пре самог почетка 16. марта до 24. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 16. марта да ли је било неких пуцања у Сувој Реци? Да ли се нешто дешавало?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Е сада, била је једна ситуација која није имала везе са ратним дејствима него је просто била ситуација као у сваком другом граду где се догодило неко убиство негде на некој аутобусткој, не аутобуска станица можда јесте аутобуска станица, сад се не сећам, али не могу да се сетим да ли је то било значи у овој смени децембар,

јануар или тад у марту. Значи, није била ситуација повезана колико се ја сећам ваљда из приче, нисам се дубље распитивао, није била ситуација повезана са ратним дејством него једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је у том периоду пошто сте били у Сувој Реци убијен неки Србин Богдан Лазић?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ако је то био тај случај онда је можда то било то. Значи, за друго нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто ближе не знате?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Било је неко убиство. Ко је кога убио не знам. Ја мислим да је страдао неки Србин и мислим да је то било на некој да ли сад аутобуска станица па неки шалтер или нешто што подсећа на то или неки, нешто друго где је као постојао неки, нека баријера између њих, неки шалтер, нешто, не могу да се сетим о чему се ради, али нешто тог типа је било. Е сад који је повод, разлог и ко је страдао, не знам. Мислим да је страдао Србин, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у том временском периоду да је страдао неко од Албанаца?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали у Сувој Реци где је још боравила Мисија ОЕБС, осим те куће иза што сте описивали иза хотела «Балкан», да ли Вам је познато да ли су још у некој кући боравили?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Боравили су у некој од кућа, не могу да се сетим тачно у којој преко пута полицијске станице, али не овим путем који води кроз Суву Реку, јер ту је раскрсница одмах преко пута полицијске станице је раскрсница за Рештански пут. Е, на самом почетку тог Рештанског пута са десне стране негде је била нека од кућа коју се они користили за то знам. Е сад можда су имали неке мање објекте још негде али се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете ту кућу, како је изгледала та кућа? Јесте ли Ви долазили до те куће?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам тачно која кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике да ли можете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Кажем Вам не знам тачно која кућа, знам да је кућа, треба да буде бела, да је имала чак и неко стакло нешто мало онако је била можда од бољих кућа ту у околини али може да се деси да су чак око ње биле беле куће тако да ништа прецизно не бих могао да кажем. Можда је било неких антена и тако даље које су показивале на то

које би могле да укажу да је неко. Не могу тачно да кажем, да је препознам тачно али знам да је ту негде се налазила можда чак и за ту Суву Реку као, претпостављам да је то било као главна та канцеларија или шта већ. Тај објекат је требао да буде највећи где су се они као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и по другим кућама?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па знам да их је било овде код пункта у Рештану, значи тамо знам, по томе смо видели да се повлаче јер су напустили, било је ту иза хотела. За остале локације нисам чуо, ја не знам. Значи, не кажем да их није било али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је хотел «Бос»?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је доктор Бобан Вуксановић?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Боган Вуксановић, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само предочила део исказа сведока Сикетића где је навео да командант Митровић није имао Ланд Ровера, да му се чини да је ретко ко имао Ланд Ровер, углавном су имали оклопне ладе ниве, неки пинцгауер и оклопљене камионе, те му се чини да је Ланд Ровер имао др Бобан које је било службено возило здравствене организације. Ви не знате ко је др Бобан, али да ли сте имали прилике да видите у Сувој Реци то возило?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам виђао. Када, да се разграничимо када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, све говоримо то марта месеца 1999. године?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Марта, значи не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је Јашар Бериша?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Епа сад, чуо сам за презиме али за име не. Значи, презиме као презиме сам чуо, али не знам ко је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви уопште чули за страдање породице Бериша, за једно масовно страдање које је било у пицерији, у тржном центру у Сувој Реци, да ли је Вама нешто познато везано за тај случај?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: За тај случај сам чуо преко телевизије када је откривен. Значи, ништа пре тога нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па колико је било објављено на телевизији да су, када су ова тела откопана, пронађена и то. Значи, нисам нешто специјално се ни трудио да много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Пре тога ништа. И када је пронађена нека, сад ја не знам да ли то има везе са тим случајем, нека хладњача на којој је писало Сува Река и нешто негде у неком језеру или где већ, ако то има везе са истим случајем. Значи, то те две ситуације сам чуо и видео на телевизији, овако нешто ближе о томе, у том периоду не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање бих Вам поставила везано за овај борбени задатак, борбену операцију 25. марта која је кренула, тада када кажете да сте требали да идете у чишћење терена, да ли то подразумева да сте рецимо требали да обавите нешто и у Сувој Реци ако се креће према Рештану, дакле селу Рештане, да ли је то подразумевало да тог дана када сте добили да се изврши задатак да кренете да претресате куће, да претресате било које објекте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. У ствари, не могу да кажем тачно, није због тога што је Сува Река исувише велико насеље да би се оно тако кренуло са неког краја па ка изласку. Значи, да би се, ајде да кажемо, неки терен или неко насељено место чистило, мора да се крене од почетка до краја, а пошто смо ми, односно наша јединица је добила тај неки правац Рештане па ка селу Студенчане, значи немогуће је било да се крене од средине Суве Реке, па мислим нелогично и прилично се брзо да кажем прешло и то село Рештане и изашло из њега да је могло да се одради та Сува Река. То је исувише велики простор и сувише је много објеката има, значи то не би никако могло том брзином и тим темпом да се одради, али опет ја нисам учествовао директно у томе тако да не бих могао да кажем одакле су тачно кренули, где су се поставили јер ја сам био у хотелу тако да нисам конкретно с њима био одакле су они изашли из возила и кренули да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сикетић нам је говорио да у јутарњим сатима 25. марта када је кренуо из села Мовљане па кад је дошао до села Речане, да је значи са својом јединицом да су на самом, на самој оној раскрсници према Рештанском путу кренули тако што су се развили у стрелце и да се вршио претрес тих кућа на Рештанском путу. Да ли Вам је уопште нешто познато, да ли је нешто говорио о томе евентуално када сте Ви дошли, Ви сте касније кажете дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, они ако су кренули то је било ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јутарњим сатима да?



СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: А ми смо значи из хотела позвани да се поставимо на локацију коју сам већ објаснио, значи после подне, не могу да кажем када, можда 3, 4, али није још пао мрак, било је, још увек је била обданица, било је облачно време. Значи, то је неки временски период да је прошло више од 6, 7 сати. Сад којим су они путем прошли, али су прилично за толику да кажем територију и тако насељено место су прилично брзо то прошли. Значи, до тог пункта у Рештану има 5, 6 км, ја мислим да се добро сећам, има сигурно 5, 6 км до тог пункта, јер знам кад је био једном, по чему сад могу још да објасним. Једном када је био 8. јануара напад на патролу код места Бирач између Дуља и Суве Реке. Некако у исто време је био и овај напад, вероватно скретање пажње из даљине на пункт тај у Рештану и онда је била ситуација пошто немамо возила, ови су отишли у помоћ тамо патроли, нема возила како да стигнемо да помогнемо пункту, неко је рекао требаће нам 45 минута пешке овако неким ту пречицама преко ливаде. Значи, ипак ту треба времена да се дође до тамо. Треба времена да се савлада тај велики простор тако да је, ако он каже да је прошао туда, он је прошао. Он најбоље зна де је прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам предочавам да ли евентуално неки разговор сте водили у том смислу када сте Ви дошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа о томе говорили?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Једноставно за нас само је било битно да ја безбедно прођем кроз тај део без трезавица. Значи, ми смо прошли као кроз Београд, значи без игде икога и мирно смо прошли камионом до тог места где нам је речено ту смо се и поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да сада погледате оптужене и да кажете кога од њих познајете, а оптужене бих замолила само да устану. Приђите мало ближе, можда је овај одсјај од стакла па мало ближе приђите. Приђите слободно ближе.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Видим, видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите? Али се окрените онда тако према микрофону да можемо да чујемо, с ове стране.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, господина Репановића знам најбоље, господина Митровића знам. Не знам како се зову господин скроз лево и господин право, али мислим да сам их виђао. Остале не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, само Репановића и Митровића познајете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

**КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок међу оптуженима препознао Репановића и Митровића, а остале не познаје.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ко је крајње лево? Па добро то је све и снимано тако да је рекао, виђао је.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Те ликове сам упамтио, али не знам како се зову.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ја имам другу само примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведок није препознао него је рекао да познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је наравно, то није препознавање она радња која се обавља него их препознао међу оптуженима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У овај записник који се овде куца улази «препознаје».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је познао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао? Није то то на шта Ви мислите господине Ђурђићу. Наравно да ово није радња препознавања него чисто да види кога познаје међу оптуженима. Познавање. Добро. Да ли сте чули ко је Нишавић Мишко?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто значи то име?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз да ли сте чули за то име?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Мислим да сам чуо али не знам о коме се ради. Али сада, пошто сам ја читао различите списе у вези овога, можда ми је остало у сећању неко од тих имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које списе сте читали?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па имате оптужницу на интернету, па по томе има свих, можда сам одатле негде видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Петковић Мирослава и Петковић Зорана?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте чули за Чукарић Слађана?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Често презиме и име али мораћу да кажем не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Обрадовићу, мени је остало нејасно шта је Ваш задатак тог дана био, тог 25-ог, шта је Ваш стварни задатак био? Ви сте командир једног вода који, ако сам ја добро

схватио, је састављен из одељења минобацача, извиђачког одељења и још једног.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: И одељења оклопног возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одељења?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Оклопног возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То оклопно возило са тим троцевцем?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је Ваш конкретан задатак тог дана био? Где вам је то возило, дакле то одељење?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Возило, односно одељење треба да броји 8 полицајаца, значи 3 одељења по 8 – 24, командир – 25, то је формација вода она, да кажемо, пуна. Међутим, то одељење, да кажемо, је било само од онолико људи колико је могло да опслужи то возило. Значи, било је двојица, пет, значи двојица који су били горе на топу, један је био нишанција, један као послужилац, а један командир и сад је био један возач и још један члан. Значи, они су ишли нормално са овим делом јединице које је ишло напред. Значи, када је требало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте командир и том одељењу и остаје ми нејасно шта Ви радите у хотелу а Ваше једно одељење учествује у акцији? Да ли је командант одредио да изузима то одељење од Вас да га претпочињава неком другом воду, додаје неком другом воду итд?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Специјализован вод значи може да се одваја по потреби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то Вас питам. Да ли је то било тог дана на снази и онда чиме Ви командујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па возило је имало потребу да се налази на почетку, значи где су они имали контакт. Значи, нормално је било, пошто они нису успевали то да реше стрелачким наоружањем да се искористи то оклопно возило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Којим делом ваше јединице Ви онда командујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па оним који ми преостаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта вам је преостало?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па биле су значи то је било одељење минобацача, преостали број људи који је остао ван тог оклопног возила а одељење извиђача је било придодато неком од водова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ето и одељење извиђача је исто било придодато и одељење оклопног возила придодато, остали само ови минобацачи?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад су ти минобацачи изнети на локацију иза зграде ОУП-а у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Изнети су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад су дислоцирани?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 25-ог ујутру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 25-ог ујутру?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Мислим да су изнети 25-ог ујутру.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са тим камионом?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да, камион се користио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Стодесетком?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Камион смо ми касније користили током целог рата, за текуће послове и све остало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јасно ми је.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ту су били постављени и касније кад смо позвани на другу локацију су покупљени у возило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је камион, јер камиони који су изнели минобацаче?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Камион се не сећам где је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су они враћени у хотел «Балкан» или су негде другде у акцију?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па не бих рекао да је врећан пошто је тад већ почело са размештањем и људства и технике на што више локација са што мањим бројем људи. Значи, у суштини да не буде ниједан вод на једном месту, ниједно одељење баш да буде и они да буду развучени што више, јер нисмо знали шта нас чека. Значи, могли су да дејствују на нас и ако будемо на једној локацији да кажем да велики број људи страда. Е због тога је било сад, током целог рата је било што више раштркавање са што мањим бројем људи, с тим што кад се наравно окупимо зна се ко је био главни вод.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко од тих возила која сте Ви набројали да сте имали па сам ја схватио да је то, да су то возила ваше чете а не нашег вода, него ваше чете, све ове – две стодесетке, Ланд Ровер, комби за доктора и тако даље, лада нива, то су возила ваше чете? Да ли је неко од њих имало и жуту цираду?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Жуту цираду?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Жуту цираду за товарног дела?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не, не. Значи возило у којем сам се ја возио је било неке, ајде сад ако се сећам ако је једнобојно онда је било неке

браон зелене боје или маскирне, али ја бих, значи било је стандардно фарбано као и сва возила, значи за све јединице по Србији. Значи, није се разликовало у боји, имало је исто такве боје цираду. Значи исто такву цираду и била су таква два камиона која су се стално возила. Значи, један је био код нас минобацача и ту се све возило и ми смо се превозили њим, а други камион је био за попуну потребе, за храну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је командир Сикетић користио од возила?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па углавном се за време дејстава ишло пешке, али када је имао потребу онда је неко превозио ладом нивом и неким од ових превозних средстава, док је наравно било безбедно да се возимо белом, значи тим неким возилима који су неким бојама које штрче, лада нива је била беж боје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумем. Реците ми још само ово. Ако сам схватио добро, Ви Сикетића контактирате и остварујете комуникацију са њим радио везом, системом везе?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Или усмено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У ситуацији да сте одвојени, раздвојени, јел' тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Користите које уређаје радио везе?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Користили смо радио станице моторола, не бих могао да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа ближе о њима не знате које су?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па била је ова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који су то типови, модели?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам се стварно никад у то удубљивао али је била она што је имала онај бројчаник, моторола новија као мало у то време је била, сад више није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате који је њен домет?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви као командир вода не знате колики је домет мотороле са којом остварујете комуникацију са командиром чете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па био је довољан домет и могли смо да чујемо неке који су доста даље од нас, тако да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта значи то који су доста даље од вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па рецимо могли смо да чујемо на одређеном каналу неког ко се јави са границе, са Призрена, из Призрена. Значи, дешавало се ево рецимо да смо једно вече били у селу Добродељане ноћу и да смо слушали пренос како неко преноси однекуд тамо код Призрена, како се обарају пројектили који шаљу ови томаховци, како се зову ракете, па ту негде као на граници нешто се обарају, онда пренос колико је прошло, колико није. Било је то довољно за нас, иначе техничким подацима се никад нисам бавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Само једно питање. Када сте ишли у све те акције и кад посматрате терен места кроз кога пролазите, да ли је тамо било упаљених кућа или неких других паљевина или је све онако деловало нормално?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па како кад. Извините, ако можете поново.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Значи, да ли је било упаљених кућа дуж тих путева или не или је све било нормално?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па сад негде је било, негде није. Није нормално да није било све нормално, али да рецимо у почетку кроз село Рештане нисам то видео. Први пут сам видео кроз Студенчане с тим што је то два, три дана сва жива техника која је постојала и дејствовала по том селу. Значи, јер ту је било да кажемо њихова линија где су нас држали због самог положаја села и нашег прилаза том селу, тако да је сва жива техника која је била ту у околини дејствовала по селу. Значи, ту сам видео први пут и то је разрушено и да гори и свашта.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У Сувој Реци нисам. Прошао сам кажем као кроз сваки други град само без живе душе, значи било је чисто камионом и право до свог места где сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само осим овог задатка чишћења терена да ли је можда био и задатак да Ви рецимо протерујете албанске цивиле са тог реона?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја нисам добио такав задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште чули за такав неки задатак?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам. Ја нисам чуо за такав задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког пљачкања за ово време док сте Ви били у Сувој Реци? Да ли Вам је познато тих пљачкања кућа?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви, кад сте Ви први пут отишли у Рештане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште први пут или за време рата?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро дошли сте тамо 16. марта?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па био сам и у децембру, јануару и после.

НАТАША КАНДИЋ: Кад први пут одлазите у Рештане?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: У Рештане значи 25-ог после подне.

НАТАША КАНДИЋ: Први пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја сам Вас питао значи да ли мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Не, уопште, уопште од кад?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Од кад сам први пут отишао на Косово?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, први пут у децембру.

НАТАША КАНДИЋ: У децембру? Да ли је село било, да ли је било спаљених кућа, да ли је било становништва у селу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Било је становништва у селу, били су страни посматрачи на крају.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли када долазите 25-ог у ком стању је село Рештане?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Празно.

НАТАША КАНДИЋ: Празно? А куће?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам приметио да су биле нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што смо имали сведока овде ко је баш прво његова кућа била је спаљена раније па нам је о томе говорио.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће. Значи, ја не могу да вам кажем да сам видео рекао бих.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ишли кроз село?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ишли смо камион само право и само ме је то интересовало да од тачке «А» до тачке «Б» стигнемо, пошто је већ неко ту пролазио, почела су различита дејства тако да само је важно да безбедно стигнемо од тачке «А» до тачке «Б» и толико.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли добили информацију где је становништво?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли питали?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: 25-ог сте били кажете у хотелу «Балкан». Да ли чујете пре подне неку пуцњаву?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Са свих страна да.

НАТАША КАНДИЋ: А са стране предграђа тамо Рештанског пута да ли чујете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Чује се пуцњава са свих страна с тим што, значи и она јача пуцњава од различитих оруђа и да кажемо тежих калибара она загуши ону.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас пустите та различита оруђа, ја Вас питам да ли чујете пуцњаву из правца Рештанског пута куда по подне пролазите?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не? Када по подне пролазите шта видите тим Рештанским путем за који кажете пролазите глатко као кроз неки мирни град? Да ли видите последице неког дејства?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, да ли за Суву Реку пита?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, он пролази Рештанским путем по подне тако је, да, да и «Балкан» је у Сувој Реци. Па одакле иде Рештанским путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Кад кажете пролазите глатко, да ли виђате тела по улици?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли виђате нешто спаљено?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли виђате неке да је нешто растурено, демолирано, опљачкано?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа? Како изгледа, јел' можете да нам кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи нигде никог, пусто, скроз празно, нигде никог, значи живот човека нисмо видели успут, овде нисмо видели ни леш, значи нисмо видели онако у жаргону речено никог успут, јер смо врло брзо и прошли.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте пре тога били на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: На Рештанском путу пре тога у ноћи када су се повукли посматрачи те ноћи сам ја био на пункту. Значи, сутрадан ујутру сам се вратио у Суву Реку.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи нисте били сигурни да ли је ноћ 22, 23. или ноћ 21-ог, 22-ог?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да. Значи, не могу да будем сигуран али у ноћи када су се повукли посматрачи то је уопште познат термин када су се повукли.

НАТАША КАНДИЋ: Не знам, али Ви сте данас поменули та два термина да су.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Једна од те две вечери ја бих рекао да је 22. на 23.



НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било становништва?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете да се сетите?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А у другим деловима Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Било је. То је значи већ кад се улази у Суву Реку, од Рештана има једно, колико се сећам, један празан део, нема ништа па кад се улази у оно насеље у Суву Реку.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас да ли сте тог дана 25-ог учествовали у неким акцијама у Сувој Реци у којима је било страдања људи?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да је на Рештанском путу било неког убијања?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Као што сам малочас рекао доста после рата сам сазнао када су откривена тела.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте сазнали да је било убијања на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па била је прича тамо.

НАТАША КАНДИЋ: На Рештанском путу да је била прича у медијима?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Била је прича о томе значи да су то тела неких особа породице Бериша из Суве Реке и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја сам Вас питала па сте Ви потврдили за Рештански пут да знате да је било убијања тамо, па Вас питам где је то било објављено да је било убијање на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па можда није било на Рештанском путу али да је ту негде из Суве Реке нека породица.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас приговарам судија. Стално причамо о делу Суве Реке где је почетак Рештанског пута, где је породица Берише, сад ја не знам за Рештански пут јел' Рештане, јел' Рештански пут Сува Река и сведок је четири пута рекао не знам, не знам, а сад опет долазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он говори да је чуо, објашњава.

НАТАША КАНДИЋ: Он говори о томе да је у медијима сазнао да је било убијања на Рештанском путу. У медијима никад није било помена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, он је чуо у Сувој Реци да је дошло до убијања.

НАТАША КАНДИЋ: Не, молим Вас, ја сам га за Рештански пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви га питате, колико сам ја схватила за 25. март?

НАТАША КАНДИЋ: За 25. питам га да ли сте чули да ли је било убијања код стадиона?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули да ли је било убијања у центру?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао Вам је да ништа није чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате уопште да је у то време док сте Ви били, значи до краја од 16. марта да ли је било неких убијања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће да је било, али ја нисам био у Сувој Реци.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

**Констатује се да је пуномоћник оштећених Наташа Кандић напустила, по одобрењу председника већа, судницу.**

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25-ог ујутру је Ваше одељење минобацача постављено иза полицијске станице. Колико је то далеко од полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Одмах иза зграде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се одатле види Рештански пут?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Онај сам почетак, значи оно одвајање да, али то је преко улице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се види она бела зграда за коју сте рекли да је била Мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Уколико би се изашло са стране, значи баш иза зграде се не види, али се види са свих страна чим се изађе испред станице и види се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви били са тим својим одељењем?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ја сам био са још неколико људи, не могу сад да кажем колико, у хотелу, њих пар је било тамо иза полицијске станице јер смо се раштркавали у што мањем броју пошто је полицијска станица већ била већ и маркирана као полицијски објекат и била је могућа мета напада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то Вас је малопре питао судија Крстајић. Ви руководите са три одељења. Од та три одељења једно је свако кажете по 8 људи, једно од 5 људи је с оним оклопним возилом које је отишло ујутру на почетку. Друго одељење од 8 људи су извиђачи који су такође отишли. Значи остало је ово троје људи из оклопног возила и 8 људи из минобацачког одељења. Е сад шта Ви радите тог јутра 25-ог кад кажете

нисте ни са минобацачима, па шта Ви значи руководите с оном тројицом који су остали из оклопног возила, јел' то отприлике Ваш задатак био, почиње рат а Ви руководите са тројицом који немају шта да раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па рецимо да нисам радио ништа. Значи, био сам ту распоређен да чекам до даљњег и то сам и радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли отишли да обиђете то своје минобацачко одељење код полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Зато што се тада тамо ништа није догађало, имали смо везу станицом нон стоп и није било потребе, па нисмо имали ни возила да се крећемо, да се крећемо значи кроз место, јер смо физички одвојени, сад не могу да се сетим колико али то је на уласку у Суву Реку, а ово је на изласку и сад није баш било паметно ни излазити напоље ни пешачити јер нисмо ни знали шта нас чека. Углавном није било тамо проблема тако да је прошло, значи ми смо били распоређени ту са, не знам сад можда је било ту још неких људи. Ја мислим да чак их је било, али ја не знам ко да је ту остало у том хотелу и ту смо чекали и једноставно је било «ти ћеш ићи тамо, ти тамо, ти ћеш бити у хотелу са тим и тим, чекаћеш да не будете сви као овде код минобацача, значи да не будете сви као гомила, нек остану ту само они који ће директно то да ако буде потребе за паљбом да то одраде, ви остали се повуците овамо, кад вас будемо звали ви ћете да идете даље». Значи, то је отприлике била прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То наређење ко вам је дао?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сикетић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад, ког датума је то речено?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: 25-ог ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25-ог ујутру?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете чишћење терена и објашњавате да то не може да се почне од пола места него. Одакле је почело 25-ог ујутру чишћење терена?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Приговарам питању јер је сведок рекао да је био у хотелу «Балкан» и да не зна ништа ни где ни одакле се кренуло, молим вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ако каже да зна да није од пола града него, ја га сада питам ако није од пола онда одакле јесте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не сећам се, али могу да претпоставим да је било од Рештана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи Рештане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Рештански пут или, шта значи од Рештана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' то значи од полицијске станице или тамо од села Рештане?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће да је почело од полицијске станице, могуће, али ја бих пре рекао да је то кренуло ван Суве Реке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ви имате одељење минобацача. Да ли сте ви у вези са њима?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Одељење минобацача је увек у позадини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви у вези с њима?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел' вам они нешто кажу почело чишћење терена или нешто?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па ништа, то чишћење је кренуло једновремено, значи са позиција свих јединица. Значи, сви су кренули са неког свог места, са неким циљем да се негде увежу. Е сад, неко је на том свом путу лакше дошао до те своје линије где је требао да је запоседне, а неко је долазио теже. Пошто је овако кратак временски период прешао за толику територију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте нам рекли, три пута сте нам то понављали. Него Вас ја сада питам одакле?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Претпостављам да није кренуло из Суве Реке јер је то огромна територија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не. Враћамо се.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Али да буде мој одговор, не знам одакле је почело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате одакле, али?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не знам одакле, али могу да претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А претпоставка шта сте рекли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Претпоставка је да је кренуло то од Рештана, од села Рештане. Значи, да су они некако прошли кроз тај део Суве Реке који обухвата Рештански пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли могуће и од полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Могуће али ја нисам учествовао. Значи, ја кажем претпоставка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви нисте учествовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све претпоставке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Епа сад.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Извињавам се, да ли могу да питам нешто? Да ја избацујем своје претпоставке а само да одговарам што знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што знате. То су све претпоставке или ако сте чули рећићете чуо сам али ово је буквално Ваша претпоставка.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да, извињавам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте накнадно чули, обзиром да сте рекли да Ви нисте наишли на цивиле јер су ови, како кажете, терористи вас задржавали док се цивили не склоне?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам схватио отприлике?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да. Стандардна је то била процедура отприлике. На свим насељеним местима на којима смо наилазили, значи стандардна једна процедура.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад Вас питам да ли сте чули, да ли тамо док сте били на терену или кад сте се вратили после пар дана у Суву Реку да је то чишћење терена било и одмах преко пута полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је после чуо? Не, причамо једно је убиство а једно чишћење терена, то су две ствари.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, нисам чуо шта се догађало у Сувој Реци, конкретно у месту и у тим насељеним местима које потпадају под Суву Реку не знам шта се догађало, нисам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког датума сте се Ви вратили у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи овако, 26, 27, 28. провели смо неких 10-ак, 11 дана у селу Добродељане ако се не варам добро, онда смо прошли кроз Суву Реку и изашли на другу страну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим путем сте прошли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи, Рештанским путем, то је једини пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рештанским путем до полицијске станице па онда?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: До полицијске станице кроз Суву Реку, излаз на другу страну града, са десне стране је село Лешане. Ту смо провели једну ноћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел' то кад сте се враћали јел' био дан или ноћ кад сте се враћали, то кад сте пролазили кроз Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Још увек је била обданица али придвече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тада видели попаљене куће у близини полицијске станице на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не сећам се, нисам видео. Значи, Сува Река је била кад год сам ја прошао кроз пуста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам Вас за пусто, питам Вас?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели ниједну попаљену кућу, спаљену кућу на Рештанском путу у близини полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово. Које боје је била она јамболија која је пребачена преко оног Ланд Ровера?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па била је нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете личи на овцу, била је као нека велика овца. Јел' то значи да је.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Нешто беж, бело, али је то било испрљано, замазано са блатом и са различитим другим стварима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања? Браниоци изволите? Немате питања?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једно питање. Ви сте били командир вода. У жаргону речено јесте ли водили неку папирологију?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Никакве извештаје нисте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ни шта сте примили од наређења ни шта сте извршили од наређења ником нисте?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А како је знао командир чете шта сте урадили?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Па били смо да кажемо врло близу једни другима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А командир чете јел' водио неку администрацију?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: За време рата тешко да је водио јер смо сво време били по неким шумама и селима тако да не бих рекао да је уопште водио икакву евиденцију, али опет не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате? Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања? Браниоци нема. Изволите оптужени.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја ћу кратко само да подсетим на сведочење сведока Јовић Раде. Да ли знате ко је Јовић Раде?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта је био он у то време?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Командир Другог вода.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он је овде сведочио 08.02., фебруара сада и рекао да је он дошао 22. и да је 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведок, молим Вас?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јовић Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовић Раде, добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Исто командир вода из те чете, да је дошао 23., а да је 24. са својим водом отишао на пункт у Рештане, са комплетним

водом и он је то описао са два камиона је пребацио људе и тако то и да ли се Ви сећате тога да ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Шта је тачно он радио не знам, али знам да смо, да је пункт у Рештану одржаван нон стоп.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи није напуштан никад, тако да постоји веома велика могућност, у ствари ја не знам тачно, али вероватно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, он је то детаљно објаснио па сам само хтео да подсетим овде.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да, значи пункт је одржаван нон стоп, није прекидано значи континуитет одржавања пункта, с тим што патрола није могла да се одвија даље од тог пункта и да пункт је појачан.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам кад је сведочио Сикетић, ја сам цртао скицу од прилике ону коју сам назвао правци дејства чета 37. одреда за дан 25. па је то ушло у документ, у предмет па да покажем сведоку, молим да прокоментарише. Ево Ви, Ваш коментар шта ви на тој скици.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кроки скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте па видите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево овде је поток, ја сам то појачао кад сам објаснио већу, овде је поток и овде је та радионица механичарска а овде је мостић, е сад Ви даље наставите све што мислите да треба да кажете, реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тако? Је ли Вам одговара та скица од прилике?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Одговара. Значи могу да се снађем јер имам слику, значи излазак да кажемо крај тог Рештанског пута до овог мостића које је овде нацртан, односно те реке то је један мостић одмах иза њега са леве стране значи кад се пређе мостић са леве стране је та ауто, вулканизерска радња која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је вулканизерска радња, то је овамо.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи овде где пише Студенчане па рецимо слово С, ако имате исту копију овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде уцртајте на скици. То што говорите где је вулканизерска радња, поток, уцртајте и напишите шта је шта.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи ако је ово мостић, мостић, вулканизерска радња.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тачка је Студенчане, а ово је поток.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да, извињавам се.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи Студенчане ова тачка, ово сиво место.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Е ту сад има од тог потока до Студенчане је око километар и 400 од прилике ако се сећам измерили смо, одмах значи иза мостића уз сами поток пролази баш иза те зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је питање, не разумем шта хоћете сад са овим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је ту био тај вод, Јовић Радета?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да, да, ту и постоји могућност пошто сам ја дошао касније када су они мало пре испред прешли, постојала је једна кућа последња лево испред мостића коју смо ми исто користитли када нас има више, ту сам се ја сместио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи то је крај Рештана, излазак из Рештана северно горе, крај Рештана у односу на село ако гледамо да је почетак села према Сувој Реци.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Јесте, на крају Рештана са леве стране последња кућа пре мостића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте ви?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ту сам се ја сместио, али када нас је било више на пункту, када је било потребе да има више људи да не би сви били у једној згради једна група је била ту, једна овде да би боље посматрали други део потока, јер је он био у неком растиљу тако да се од растиња видело до некле, а са те друге стране је могло да се види.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Је ли дозвољавате да ја ту где поток прелази ове две зоне јужно од Рештана према Сувој Реци, поделим у зону која је под снагама безбедности и северну од мостића горе према Студенчану и ово доле, да ли је то под контролом снага УЧК?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад то питање, Ви опет постављате да ли дозвољавате могућност, испричате све и сведок треба да потврди. Поставите питање, ко се налази ту, да ли има тих снага, да ли не, да ли мислите да ли је то тако било, па све испричате. Господине Митровићу вечити проблем, немојте кроз питање да дајете одговор, јер Ви поставите такво питање да сведок само каже да тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он може да каже и не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дозвољавате могућност да је тако било, и онда наравно кроз то тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је вршио контролу до моста, до потока, а ко од потока на даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде тако може.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи од потока надаље, односно од пункта надаље је било под територијом УЧК.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И следеће питање.



СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Имам још једну ствар да додам ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи на пола тог пута од прилике неких 400 до 500 метара од тог пункта је било, помињао сам већ једном, једно старо стовариште, ту се ноћу видело, значи наши ови који су били на пункту ту су осматрали, виђали су како нека лица заустављају возила и контролишу та која пролазе, значи као врше контролу и пролазе иза, тачно се види значи да носе оружје, значи по томе је било стварно под контролом УЧК.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ово да разјаснимо, ако су наше снаге испред, цео вод, да ли би ми, односно Ви као командир вода смели да употребите минобацаче ако су наше снаге испред или да ли би смела да крене акција, дејство ако су наше снаге напред, питање је да ли?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сад овако, ми смо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад је вод овде, онда.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Значи минобацачи су стојали иза станице полиције у Сувој Реци док год су могли да дометом покрију територију испред наших снага.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Који је домет минобацача?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Сада се не сећам тачно, али значи није ме то много нешто ни занимало, зависи од врсте значи ми смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, пустите да исприча.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Ми смо значи имали и ове веће и мање, значи могли смо да дејствујемо са било чим, с тим што није било потребе тада за тим, е због тога смо се ми преместили пошто су се они заглавили негде на пола пута од тих километар и нешто чистине до села Студенчане, овде испред ове куће и тад смо ми у односу на те наше снаге били на неких 500 метара. Тад смо могли да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, још само ово, овај део који је кренуо са Сикетићем 25. користи пешадијско наоружање.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли би смео он да крене са пешадијским наоружањем и дејствима ако му је вод испред њега? Своје снаге премести?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не би смео да крене испред, међутим то је већ у старту била чињеница да се људи, снаге једног вода већ налазе на пункту.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И шта треба.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма пустите га да исприча.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Али пошто се већ људи налазе и држе положаје, нико ни је сугуран у моменту после бомбардовања и кад је кренула ситуација шта се одиграва између, тако да ипак тај терен мора да се прође пешачки да се да кажем да се сними ситуација да не би сада дошло до неког вакума да се неко заглавио између, јер би то било опасно, значи вероватно је то негде од Рештана се прешло пешачки, дошли су до њих и онда су се заједно са њима се поставили у неке своје позиције како су изгледале не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Оптужени да ли имате још питања. Репановић Радојко.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине Обрадовићу, имао би за Вас питање једно, да ли је Ваша чета имала камион «Застава» жуте цераде или наранџасте цераде?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не. Колико се ја сећам не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Камион?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Камион, не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Који камион ако можете ближе?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Застава жуте или наранџасте боје, церада?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Не могу да се сетим, значи мислим да нисам видео такав камион али не могу да тврдим.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јер је Ваш командир чете овде рекао да сте имали такав камион?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Можда је био такав камион који је довозио нека средства али није као такав са жутом или наранџастом цирадом није коришћен значи за време рата сигурно. Бар није онде где сам се ја налазио, а не би било паметно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, значи Вама није то познато?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Није.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Споменули сте тамо неки претрес у некој кући тамо код фудбалског игралишта где је боравила мисија ОЕБС-а?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Иза хотела. Да ли ћете ми рећи да ли знате Ви то људство које је ишло на претрес, да ли је то из Вашег вода или их неког другог вода?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: То је био дефинитивно неко од наших људи али ја не знам имена тих који су ишли.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Из Вашег вода, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да ли је из мог вода или је пошто су била два вода у том тренутку а и дошло је, ја мислим да је тад била чак и

допуна да су дошли и остали, нека буде овако да се не петљам значи не знам имена тих који су били, али био је неко од наших.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи ту је био присутан Ваш вод и још који вод, ако хоћете да ми кажете?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Један вод из Прокупља или Куршумлије, сад не знам како су они били распоређени.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не знаш њихов?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Један који није из Крушевца.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли знаш њихове, који су они били 5, 6 или ?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Они су били 4 и 6, значи ми смо били 1, 2, 3 и 5, а они 4 и 6.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања. Да ли имате још Ви нешто да изјавите.

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више. Ви одакле долазите?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове превоза, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОРАД ОБРАДОВИЋ: Да.

**Сведок тражи трошкове у висини превоза.**

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Исплатити сведоку 1.300,00 динара на име трошкова превоза.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо господине Обрадовићу, можете ићи. Да ли имате нешто да прокоментаришете.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Имам две молбе судија. Прво да наредите судским стражарима да омогуће Зорану Петковићу да ми преда своје биохемијске анализе јер хоћу да направим поднесак у вези тога, а друго требао би да направим увид у спис предмета. Инетересује ме само овај део од последњег до данашњег главног претреса, па да спусте доле да не би чекао. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сигурно, мићемо и фотокопирати ово, мада можете и ви да извршите увид у ово данас што смо добили, тако да ће Вам

бити достављено. Само сам хтела још да вас обавестим за сутра имамо дакле да саслушамо два сведока. Ја сам обавештена од стране Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима да један од сведока нам тражи заштиту, тако да ћемо сутра о томе одлучити и то је ово за сада што би ја имала у овом моменту да Вас обавестим, па ћемо наставити сутра.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија само још једну ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад сте већ почели, помињали сте овде и читали неки извешај БИА-е који је стигао за зону «Паштрик», можемо ли ми то да добијемо јер нисмо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете, да Вам кажем господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Или ћемо да тражимо фотокопију, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу Вам рећи шта је нама достављено. Достављено, то није достављено, ово смо све добили, сад ћу вам рећи од Војно безбедносне агенције од 23.01.2008. године документација из Војног архива и са ВМА, везано за лет хеликоптера и превозење рањеника из Призрена за ВМА, има назнаку службене тајне, строго поверљиво. Даље добили смо од Службе за откривање ратних злочина од 25.01.2008. године документација везана за извршене увиђаје од стране СУП Призрен и ОУП Сува Река на подручју општине Сува Река у периоду од 22. до 29.03.1999. године и добили смо од Безбедносно информативне агенције од 31.01.2008. године Студију о злочинима припадника ОВК на Косову и Метохији у периоду од фебруара `98. године до јуна `99. године, студија се односи на Оперативну зону «Паштрик», тзв.ОВК, којој је припадала и територија општине Сува Река, има назнаку такође службене тајне, строго поверљиво. То смо добили, можете да извршите увид, можете да извршите наравно ако желите ми ћемо вам то фотокопирати и.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Госпођо судија само да Вам кажем и у другим, то нам треба јер нема разлога службена тајна је да ми не даље, а не да ми добијемо јер и у другим предметима добијемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја кажем да ли ћете извршити увид у списе или хоћете да вам се то фотокопира и достави.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам извршио увид у спис, па знам. Зато Вам кажем као и све друго или да тражимо фотокопирање, свеједно је али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добићете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: До сад је било коректно да добијамо све, мислим коректно од вас, не морате.

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

**Прекида се главни претрес, а следећи наставља:**

**05.03.2008. године са почетком у 09,30 часова.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**